

DIECÉZNÍ ČASOPIS PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Setkání

6

červen 2015
ročník
XXV.

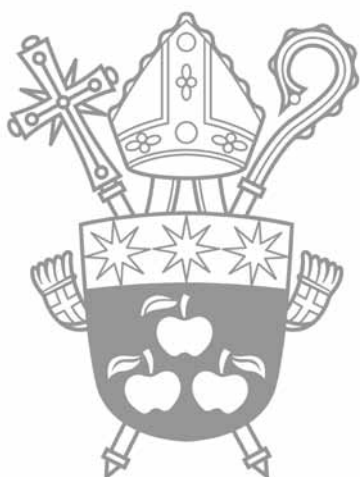

Foto: Člověk a víra

MILOVAT A SLOUŽIT PÁNU

(...) S vědomím vlastní nedokonalosti žasnu nad velikostí našeho Pána, neboť nepřestává konat velké divy v životě lidí – i v životě mém! Vzdávám chválu a dík Pánu za dar života i za dnešní dar plnosti kněžství, k němuž mne tak podivuhodně přivedl. Když jsem 20. září 1988 opouštěl vlast, abych uskutečnil svou

touhu stát se knězem, přemýšlel jsem, kam mne jednou služba Bohu zavede. Uvědomoval jsem si tenkrát, že návrat domů nebude možný. Dnes vidím, že Bůh vševědoucí plán měl! Je to českobudějovická diecéze, založená právě 20. září, byť o mnoho let dříve před mou emigrací.

Pokračování na 3. straně.

Biskupské svěcení Mons. Vlastimila Kročila

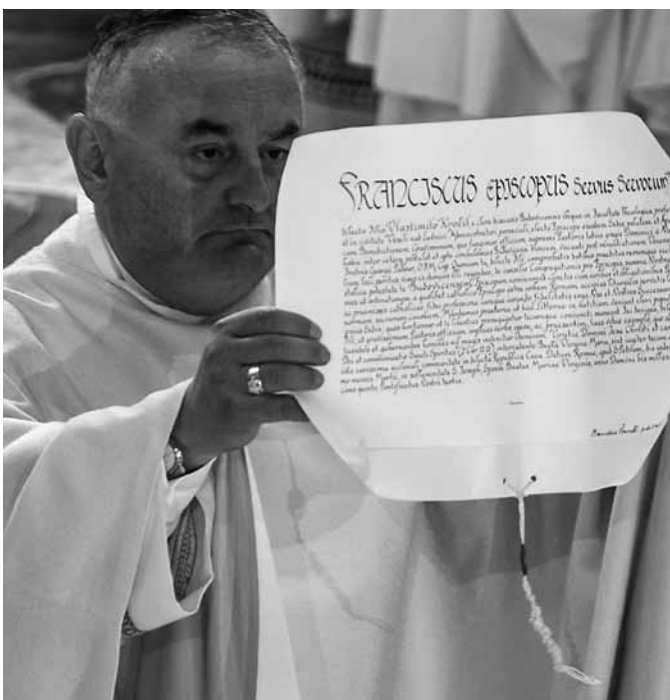
Foto: Radek Gális

Foto: Radek Gális

Foto: Radek Gális

Autoři fotografií z biskupského svěcení: Roman Albrecht, Jitka Marková, Člověk a víra

OBSAH

Biskupské svěcení po 25 letech	4
Znak českobudějovického biskupa Mons. Vlastimila Kročila	5
Biskupské svěcení Mons. V. Kročila	6
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Dětské vikariátní poutě 2015	8
Diecézní pouť dětí v Bechyni	11
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Pozvánky a informace z charit v diecézi	12
OCH Vimperk Labyrint pro Pravětín	12
Poděkování dobrovolníkům	13
OCH Písek postoupila do finále	13
Bezdomovci - lidé mezi námi	13
Aktivity v Domě sv. Pavla	14
Sestry z Ukrajiny dostaly peníze	14
Misijní jarmark v Kamenici n. L.	14
Jarní pobyt na Ktiši	14
Ono se řekne - zatopený sklep!	15
Od dětí k dětem	15
Maraton pro píseckou Charitu	15
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Podzimní kurz přípravy na manželství	16
Před dovolenou, aby to opravdu dovolená byla	16
DCR připravuje	17
S ikonami za Svatým otcem	17
Noc kostelů na Klokotech	17
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Svatodušní obnova	18
5. setkání animátorského kurzu	18
Do 15-ti - víkend pro náctileté	18
Zveme	19
Jindřichohradecká vikariátní pouť	19
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Oslava svátku sv. Jana Nepomuckého	20
Zlatá Mariánská	20
Personalia	21
Karmelitánské nakladatelství	21
Radio Proglas	22

Příští číslo

vyjde 22. 7. 2015.

Uzávěrka je 12. 7. 2015.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Pokračování z 1. strany obálky.

Protože On – Bůh Trojjediný – nevyužívá jen andělských posílů, ale i skrze lidi naplňuje a uskutečňuje své dílo zde na zemi; chce poděkovat vám všem, kteří mne v tuto chvíli obklopujete a jste mi nablízku, ať již fyzicky, duchovně nebo i prostřednictvím televize Noe, která tak pečlivě připravila přímý přenos.

S vděčností v tuto chvíli myslím na „Petra našich dnů“, papeže Františka, který mne jmenoval do čela zdejšího společenství církve. A jsem poctěn, je-li zde přítomen i jeho reprezentant, apoštolský nuncius Mons. Giuseppe Leanza. (...)

Hlavním světitelem se mi stal náš primas a metropolita, pražský arcibiskup, kardinál Dominik Duka. Eminence, ze srdce Vám děkuji za tuto svátostnou službu, kterou jste laskavě přijal a vykonal. Dnešní konsekrací jsem přiřazen do širšího společenství, kterému předsedáte, a chtěl bych říci, že ve svých omezených možnostech se chci snažit o to, abych byl přínosem jak tomuto společenství biskupů, tak i církvi – místní i té universální. O to se vždy snažil, jak jen mu to zdravotní stav dovozoval, i můj předchůdce, biskup Jiří Padour, kterému také děkuji; jednak za to, že se přiřadil jako spolusvětitel, ale především za jeho dvanáctileté působení zde na jihu Čech.

Nechci však opomenout ani Mons. Pintře, který po celou dobu uprázdněného biskupského stolce řídil diecézi. Dík patří i světicímu biskupu Pavlu Posádovi, stejně tak jako i zde přítomnému, mému předchůdci, kardinálu Vlkovi.

Děkuji rovněž představitelům veřejné správy za jejich přítomnost. Omlouvám se, že nemohu všechny jednotlivě vyjmenovat, ale mám na mysli pana Forejta z prezidentské kanceláře, zástupce obou komor parlamentu, zástupce krajské správy, měst a obcí, i obec akademickou. Společenství církve vás doprovází modlitbami ve vašem poslání, které vykonáváte ve veřejném prostoru. Ujišťuji vás, že místní církev je podle svých možností připravena ke spolupráci pro dobro celé společnosti. Nezapomínám ani na zástupce ekumeny, kteří jsou zde, a vážím si jejich přítomnosti.

Mezi námi je mnoho přátel z německy mluvících zemí: (...) všechny vás zdravím a děkuji, že jste vážili dalekou cestu. Přítomnost vás všech mi znova potvrzuje, jak důležité je budování mostů mezi našimi národy. Těžko mohu jmenovat jednotlivě, ale jednoho chci zmínit. Je to také biskup – Mons. Maximilian Aichern. Milý biskupe Maximiliane, jste to Vy, kdo již mnoho desetiletí sleduje s velkým zájmem život naší českobudějovické diecéze. Během totalitního období jste (...) pomáhal naší diecézi, jak duchovně tak i materiálně. (...) A je tady ještě skupina přátel z Itálie, kde jsem prožil studentská léta (*následuje podzdrav v italštině*).

Říkám si také, co by v této chvíli asi říkali moji rodiče, kteří jsou již na věčnosti... Svému tatínkovi děkuji za odvahu, neochvějnou víru a její předávání v nelehké době totality, mamince pak za její příklad pracovitosti, obětavosti a lásku k životu. Dnes děkuji i svým sourozencům za bratrsky prožitá dětství a mládí, založené vždy na vzájemné důvěře a pomoci.

Dovoluji si dnes poděkovat otci Aloisi Perničkovi, který mi ukazoval cestu a otevíral dveře k postupnému poznávání krásy kněžství. On tehdy prožíval se mnou chvíle nezdaru, kdy jsem toužil vstoupit do litoměřického semináře. On mne povzbuzoval k vytrvalosti... Ložníku, i když to bylo hodně probdělých nocí, kdy nechyběly slzy, děkuji Ti, že jsi při mně stál, protože bez Tvoje duchovní podpory bych v tuto chvíli já nestál na tomto místě.

Chci poděkovat i vám, věřícím z mé rodné farnosti Modřice od sv. Gotharda, kteří jste se vydali společně s vaším duchovním otcem Robertem na cestu do Českých Budějovic. Děkuji vám za vaši přízeň, kterou ke mně dodnes chováte, i když jsem od vás daleko. Věřím, že Bůh dopřeje, abych vám vaši milou návštěvu oplatil.

Moji milovaní farníci z Veselí nad Lužnicí, děkuji i vám za velmi bohatou pastorační zkušenost, kterou jsem s vámi mohl prožít během 18 let. Tato hluboká duchovní zkušenost zůstane navždy uchována v mém srdci a vím, že se mezi vás budu s radostí vracet. Mezi vámi zůstává kus mého srdce! Jsem rád, že je tu mnoho mladých rodin se svými dětmi, což je budoucnost a naděje života církve této diecéze. Drazí věřící, modlete se a pomáhejte svým kněžím. Jsou ve vašich farnostech prodlouženou rukou biskupa. Myslím na vás nemocně, vy jste drahocenným pokladem církve, vám žehnám!

Moji drazí kněží, jáhnové, řeholníci a řeholnice. I vám děkuji, že jste přišli podpořit nového biskupa. Děkuji za vaše modlitby. Víím dobře, co znamená křížek před jménem biskupa. Odvozuje se z prvního písmene řeckého slova „Tapeinos“, což v překladu znamená pokorný. Nechci, aby jako znaménko byl tento křížek pouze na papíře, vždy před mým jménem, ale abych jej měl pevně vtisknuté ve svém srdci. Chci to naplňovat ve své pastýřské službě i ve vztahu k vám. Přál bych si, abyste ke mně byli vždy upřímní, abyste se nebáli říkat mi pravdu, neboť jen tak bude možné dělat ta správná rozhodnutí. Často a rád bych se s vámi chtěl setkávat i neformálně, abychom mohli utvrzovat vzájemné pouto a společně hledat cesty vedoucí k obnově duchovního života v našich farnostech.

Pokračování na 5. straně.

Biskupské svěcení po 25 letech

V sobotu 13. června 2015 přijal v česko-budějovické katedrále biskupské svěcení už 13. biskup česko-budějovické diecéze Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D., kanovník katedrální kapituly v Českých Budějovicích, dosavadní okrskový vikář tábořského vikariátu a administrátor farností Veselí nad Lužnicí, Dražov, Dráčov a Hamr.

Abychom nešli proti toku plynoucího času, vraťme se aspoň na začátek 20. století a připomeňme si biskupské svěcení, ke kterým v té době v Českých Budějovicích došlo.

Po smrti biskupa Martina Hosefa Říhy dne 7. 2. 1907 se jeho nástupcem stal jeho generální vikář **Josef Antonín Hůlka**. Papež Pius X. potvrdil jeho jmenování biskupem 16. 12. 1907 a 6. ledna 1908 přijal tento nový biskup v česko-budějovické katedrále biskupské svěcení. Bylo to první biskupské svěcení v Českých Budějovicích ve 20. století. Tento sedmý česko-budějovický biskup zemřel 10. 2. 1920. V duchu svého skromného života si přál, aby nad jeho hrobem byl jen prostý dřevěný kříž s nápisem „Josef Antonín, biskup česko-budějovický“. To se také stalo. Ten dřevěný kříž stál nad jeho hrobem až do 70. let 20. století. Dřevo však podléhá zkáze, kříž už se nakláněl, a tak byl nahrazen také prostým, ale kovovým křížem s podobným nápisem.

Na podnět a zásluhou generálního vikáře Mons. Adolfa Pintíře byla na podzim r. 2009 zahájena rekonstrukce biskupských a kněžských hrobů na hřbitově sv. Otýlie v Českých Budějovicích. V červenci r. 2010 byly v rámci této rekonstrukce exhumovány ostatky biskupů, kteří tam byli pohřbeni, a byly v rakvích prozatímně uloženy v kostele sv. Prokopa v Českých Budějovicích.

V sobotu 22. října 2011 pak byly tyto ostatky čtyř biskupů, mezi nimi i biskupa Josefa Antonína Hůlky, uloženy do nově upravených biskupských hrobů s novými náhrobky.

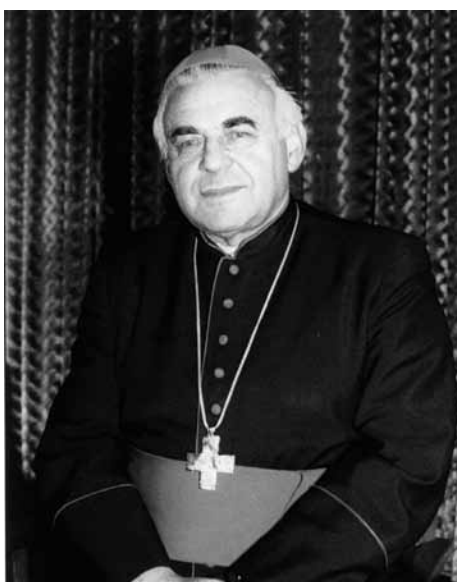
Nástupcem Hůlkovým se stal **Šimon Bárta**, profesor náboženství na českém gymnáziu v Českých Budějovicích, dnešním Gymnáziu J. V. Jirsíka. Biskupem byl jmenován 16. 12. 1920 a biskupské svěcení přijal 20. 2. 1921 v česko-budějovické katedrále od pražského arcibiskupa Františka Kordače. Pocházel ze Žimutic ze selského rodu, a proto si do biskupského znaku přidal kolo selského vozu. Řídil diecézi v těžké době po 1. světové válce. Od r. 1935 byl víc a víc nemocný, těžko se pohyboval, a tak biskupské funkce - kněžské svěcení a biřmování - za něho vykonávali pražští světící biskupové, především dr. Antonín Eltschner. Biskup Bárta zemřel 2. 5. 1940. To už ovšem víc než půl roku probíhala 2. světová válka a my jsme žili v tzv. Protektorátu Čechy a Morava. Po důvěrných jednáních na vatikánském Státním sekretariátu bylo rozhodnuto, že novým česko-budějovickým biskupem bude pražský světící biskup Antonín Eltschner.

Josef Antonín Hůlka

Josef Hlouch - návrat do diecéze

Miloslav Vlk

Německá vláda však trvala na tom, že nový biskup musí být německé národnosti. To vatikánské úřady nechtěly, a tak se s jmenováním nového biskupa počkalo až na konec války a Eltschnerovo jmenování nebylo zveřejněno.

K jmenování nového biskupa došlo až koncem června 1947 a stal se jím 45letý profesor pastorační teologie na Teologické fakultě Palackého univerzity v Olomouci ThDr. **Josef Hlouch**. Protože řadu let působil v olomoucké arcidiecézi, přijal biskupské svěcení v olomoucké katedrále 15. 8. 1947. Do svého úřadu byl uveden v Českých Budějovicích v neděli 7. září 1947. Byla to krásná letní neděle. Slavná mše sv. a uvedení do úřadu bylo dopoledne v katedrále, odpoledne se nový biskup setkal s mládeží u sv. Jana Nepomuckého na lineckém náměstí. Pak začalo jeho blahodárné působení v diecézi, ale za necelého půl roku přišel únor 1948 a s ním komunistická totalita. Všechno se začalo rychle horšit, od června 1950 byl biskup internován ve své rezidenci, od konce března 1952 mu byl nařízen pobyt mimo diecézi, který trval celých 16 let. Až v době tzv. Pražského jara 23. 5. 1968 mu bylo dovoleno znovu se ujmout svého úřadu. Do Českých Budějovic se slavně vrátil o slavnosti Nejsvětější Trojice v neděli 9. 6. 1968. Za farnost ho tehdy vítal JUDr. Karel Svoboda, který ho 7. 9. 1947 vítal za mládež. Ovšem za dva a půl měsíce došlo k okupaci naší země vojsky Varšavské smlouvy, pak začala tzv. normalizace a působení církve bylo víc a víc omezováno. Biskup Josef Hlouch zemřel na srdeční selhání v sobotu 10. 6. 1972, den po 4. výročí svého návratu do Českých Budějovic.

Až do konce komunistické totality nedošlo k dohodě státu a církve o jmenování nového biskupa. Ten byl jmenován až po listopadu 1989, a to 14. 2. 1990. Stal se jím **Miloslav Vlk**, administrátor v Čachrově. Byl to první kněz, kterého biskup Hlouch vysvětil po svém návratu do Českých Budějovic 23. 6. 1968. Biskupské svěcení přijal a svého úřadu se ujal v česko-budějovické katedrále v sobotu 31. 3. 1990. Bylo to první biskupské svěcení v Č. Budějovicích po 69 letech, třetí a poslední ve 20. století. Hlavním světitelům byl pražský světící biskup Antonín Liška, spolusvětiteli pak biskupové ze sousedních diecézí St. Pölten a Linec v Rakousku a z německého Pasova. Jeho svěcení bylo ve městě velikou událostí, lidí byla nejen plná katedrála, ale i celé prostranství před ní a asi polovina náměstí. Nový biskup se horlivě pustil do práce, ale v Č. Budějovicích dlouho nepobyl. Skoro přesně za rok - ve středu 27. 3. 1991 - byl jmenován arcibiskupem pražským a svého úřadu se ujal 1. 6. 1991.

Jeho nástupcem byl 28. 8. 1991 jmenován **Antonín Liška, CSsR**, pomocný biskup pražský, rodák z jihočeských Bohumilic. Ten už biskupem byl, takže biskupské svěcení nebylo. Svě-

Pokračování ze 4. strany.

ho úřadu se ujal v českobudějovické katedrále v sobotu 9. 11. 1991. Bylo mu tehdy 67 let.

Po dovršení 75 let - v souladu s církevním právem - podal demisi. Papež Jan Pavel II. ji ale hned nepřijal a 23. 2. 2001 mu jmenoval pomocného biskupa-koadjutora, tzn. s právem nástupnictví. Tím se stal dosavadní pražský pomocný biskup **Jiří Paďour, OFMCap.** ten už také biskupem byl, takže biskupské svěcení opět nebylo. Úřadu biskupa-koadjutora se ujal 31. 3. 2001. Dne 25. 9. 2002 papež přijal demisi biskupa Antonína Lišky, CSsR, a tím se biskup-koadjutor Jiří Paďour, OFMCap., stal českobudějovickým diecézním biskupem. Slavnostní „převzetí berly“ bylo v katedrále v sobotu 9. 11. 2002. Po jedenáctiletém působení v úřadu diecézního biskupa podal Jiří Paďour, OFMCap., na podzim r. 2013 demisi ze zdravotních důvodů. Papež František ji přijal 1. 3. 2014.

Jiří Paďour, OFMCap.

Novým českobudějovickým biskupem byl 19. 3. 2015 jmenován ThDr. **Vlastimil Kročíl**, Ph.D. Biskupské svěcení přijal v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše v sobotu 13. června 2015. Bylo to první biskupské svěcení v Českých Budějovicích po 25 letech a první v 21. století. Na předcházející den, pátek 12. 6., připadá slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a v kostele Božského Srdce Páně bude poutní slavnost. V r. 1972 tam při této slavnosti pronesl biskup Hlouch poslední kázání před svou smrtí. Letos byl po této slavnosti vysvěcen nový biskup. Je to časová shoda náhod. Můžeme v tom vidět krásnou symboliku, že zemřelý biskup Josef Hlouch, blahé paměti, se na věčnosti bude za svou diecézi stále přimlouvat, aby pokračovala v duchu působení jeho a nejslavnějšího českobudějovického biskupa Jana Valeriána Jirsíka. To všichni ze srdce přejeme novému biskupovi k převzetí jeho zodpovědného úřadu.

Václav Kulhánek

Pokračování z 3. strany.

Právem mnozí očekávají, jaké bude první rozhodnutí biskupa. Využívám této chvíle, abych oznámil, že generálním vikářem jmenuji a ustanovuji „donec aliter provideatur“ (tedy do chvíle, než bude rozhodnuto jinak) Mons. Adolfa Pintíře.

Draží bratři a sestry, děkuji vám za vaši přítomnost, děkuji vám všem, kteří jste se nedostali dovnitř katedrály, a přesto jste přišli a vydrželi až do konce mše svaté.

Děkuji bohoslovcům, ministrantům, katedrálmu sboru a orchestru, všem organizátorům, kostelníkům a pořadatelům, včetně Magistrátu města a Policie, kteří se tak velkoryse zhostili svého úkolu; ti všichni totiž mají velký podíl na dobrém průběhu dnešní slavnostní liturgie.

Chtl bych začátek své pastýřské služby vložit pod ochranu Panny Marie. Zde v Budějovicích je Panna Maria vzývána jako „Ochránkyně města“. Kéž není jen ochránkyní tohoto města, ale kéž je ochránkyní i celé diecéze, ochránkyní nás všech, ochránkyní i biskupa budějovického!

Spolu s Řehořem Velikým říkám: „*Modlete se za mne, bratři a sestry, abych působil požehnaně*“. A sv. Mikuláš, necht se přimlouvat!

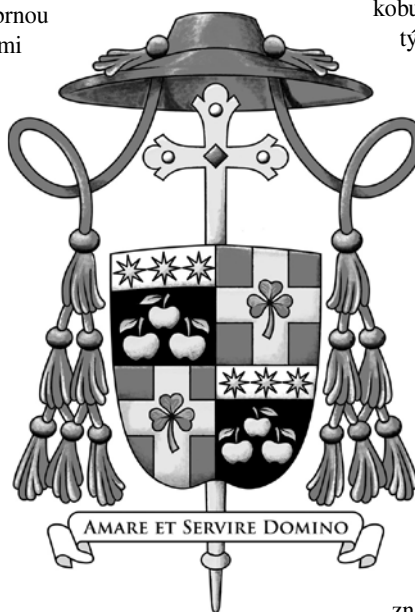
(Pozdrav diecézního biskupa Vlastimila Kročila diecézi.)

ZNAK ČESKOBUDĚJOVICKÉHO BISKUPA MONS. VLASTIMILA KROČILA

Znak 13. sídelního biskupa českobudějovického Mons. Vlastimila Kročila je kombinací osobního znaku se znakem diecéze, takže štít je čtvrcený a v prvním a čtvrtém poli je znak českobudějovické diecéze, ve druhém a třetím poli je osobní znak biskupův.

Znak diecéze: pod stříbrnou hlavou se třemi osmihrotými zlatými hvězdami, v černém poli tři zlatá jablka s lístky na stopkách. Jako štítové znamení jsou zvolena jablka, která se v českém prostředí stala atributem sv. Mikuláše, hlavního patrona diecéze. Barvy černá a zlatá jsou odvozeny ze znaku pražského arcibiskupství, z něhož se oddělila českobudějovická diecéze. Hlava štítu je převzata ze znaku papeže Pia VI., který v roce 1785 diecézi zřídil bulou „Cunctis ubique“.

Osobní znak: v modrém poli zlatý heroldský kříž, v jehož středu je umístěn zelený trojlístek. Modrou barvou je vyjádřena ona jedinečná úloha Panny Marie v dějinách spásy - neboť ona přijala „Slovo, které se stalo tělem“ - ale vyjadřuje rovněž i mariánskou spiritualitu, která vždy byla, je a měla by i zůstat výrazně přítomná v celém životě a působení 13. čes-

kobudějovického biskupa. Zlatý kříž vyjadřuje vykupující a spásnou obět Ježíše Krista a je znamením, z něhož vyvěrá křesťanská radost a naděje. Je rovněž připomínkou na mnohaleté kněžské působení Mons. Kročila ve Veselí nad Lužnicí, kde je farní kostel zasvěcen Povýšení svatého Kříže. Zelený trojlístek, který se již tradičně stal atributem sv. Patrika, odkazuje na tuto velkou postavu misionáře hlásajícího trojiční nauku, biskupa a patrona Irska, který je zároveň i křesťanským patronem držitele znaku.

Znak je provázen tzv. procesionálním křížem a převýšen biskupským kloboukem zelené barvy, na jehož šňurách je po každé straně šest střípců stejné barvy. Znak je rovněž doplněn heslem, které se stává i jakýmsi programem celé biskupské služby: »AMARE ET SERVIRE DOMINO« (Milovat a sloužit Pánu).

Zdeněk Mareš

Biskupské svěcení Mons. Vlastimila Kročila

V sobotu 13. 6. 2015 se už po sedmé hodině ranní začali v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše shromažďovat věřící, aby mohli být přítomni obřadu biskupského svěcení Mons. Vlastimila Kročila.

Zhruba 150 kněží a jáhnů (a přes 50 ministrantů a akolytů) z celé republiky se na slavnostní mši sv. připravovalo v klášteře na Piaristickém náměstí. Úderem 9. hodiny vyšli k českobudějovickému biskupství, kde se k nim připojilo 15 našich i zahraničních biskupů a asi 40 ostatních hostů - generálních vikářů, opatů, zástupců českých, polských, rakouských i německých kapitul a teologických fakult. Společně se pak všichni vydali průvodem kolem náměstí do katedrály sv. Mikuláše.

Apoštolský nuncius v ČR Mons. Giuseppe Leanza.

ka, který mu zaslal apoštolské pověření, kde mimo jiné píše: „Milovaný synu, usiluj o to, abys přetěžký úkol pastýře naplňoval slovem, skutkem, ale především příkladem svého života, protože nic není vhodnějšího pro poučení a vedení lidí než vlastní příklad.“

Kázání pronesl kard. Dominik Duka, který mj. řekl: „Novozákonní výpověď o Bohu zní: Bůh je láska. Neexistuje láska bez služby. Neexistuje láska bez oběti, protože láska je dar a člověk je schopen lásky, neboť byl stvořen k Božímu obrazu.“

Dále mj. zmínil, že biskupské svěcení se koná v den vyhlášení Milánského ediktu (13. června 313), který zaručoval křesťanům náboženskou svobodu. V současnosti jsou opět na mnoha místech světa následovníci Krista utlačováni a zabíjeni. „Nežijeme ve světě, kde si lze užít-

Emeritní biskup Mons. Jiří Padour a kard. Dominik Duka.

vat, nýbrž ve světě, který potřebuje muže, ženy, jáhny, kněze a biskupy, jež dokáží říci jedinému knězi Nového zákona (...): Ano, jsem zde, abych sloužil,“ řekl kardinál.

V závěru obřadu Mons. Kročil pronesl pozdrav věřícím a celé diecézi (viz text na 1. straně obálky). Poté mu poblahopřál k jeho novému úkolu emeritní biskup diecéze Jiří Padour; blahopřání prezidenta ČR Miloše Zemanu pak přečetl vedoucí Odboru protokolu Kanceláře prezidenta republiky Jindřich Forejt: „(...) Biskupské svěcení je důležitým a vysoko symbolickým obřadem, který provázejí modlitby věřících, jež mají posilovat nového biskupa a současně také slib svěcencův, kterým se zavazuje k obětavé službě. Tyto dva důležité

Hlavním světitelem byl kardinál Dominik Duka, spolusvětiteli apoštolský nuncius v ČR Giuseppe Leanza, emeritní českobudějovický biskup Jiří Padour a ostatní přítomní biskupové, mezi nimi i bývalý nuncius v ČR Diego Causero a kard. Miloslav Vlk.

Vlastimil Kročil se stal prvním biskupem vysvěceným za pontifikátu papeže Františka

Ráno v 9 hod. složil Mons. Vlastimil Kročil v kapli českobudějovického biskupství přísahu do rukou světitele kard. Dominika Duky a podepsal převzetí diecéze z rukou dosavadního administrátora diecéze Mons. Adolfa Pintíře.

okamžiky by Vám měly zůstat dle mého názoru vždy na paměti. (...) Oceňuji priority, které jste si stanovil v jednom z nedávných rozhovorů – posilovat roli a postavení rodiny, věnovat se kněžským povoláním a charitě. Jedná se o velký závazek, jehož naplnění lze jistě dosáhnout v souladu s Vámi zvoleným heslem ‚Milovat a sloužit Bohu‘. (...) Přeji Vám, abyste ve své funkci obstál, i když bude vedle radostných chvil přinášet i okamžiky neveselé a bolestné. Právě v nich se ale prokáže kvalita vůdčí osobnosti, kterou by měl biskup být. Přeji Vám odvahu říkat vždy veřejně a nebojácně svůj názor, tento hájit a obhájit, neboť pouze tak si zachováte čisté svědomí a budete mít odvahu bojovat za své přesvědčení. Mějte vždy sílu vystupovat za sebe a svým jménem. A konečně Vám přeji odhodlání, statečnost, vytrvalost a rozhled patronů Vaší diecéze - sv. Mikuláše a sv. Jana Nepomuckého. (...)“

Jménem diecézních kněží pozdravil nového biskupa P. Roman Dvořák z Diecézního centra pro mládež: „Vážený otče biskupe, milý bratře Vlastimile, za kněze českobudějovické diecéze

Mgr. Martina Fürstová a P. Roman Dvořák vítají nového biskupa.

chci vyjádřit radost z toho, že jsi naším biskupem, a přání, abys byl dobrým pastýřem svého lidu i nás, kteří jsme se rozhodli následovat Pánova hlasu a spolupracovat s biskupem tak, jak jsme slibovali v den kněžského svěcení. Modlili jsme se více než rok za dobrou volbu nového biskupa a věříme, že Pán Tě posílá. Chceme Tě nadále doprovázet modlitbou, nejen když Tvé jméno zazní v eucharistické modlitbě. Chceme Ti být nápomocni svou službou, ale i prostou lidskou blízkostí. Přeji a vyprošuji Ti jménem kněží, abys byl vždy pastýřem podle Kristova vzoru – abys naslouchal a poznával ty, které máš vést k životu evangelia; abys jako pastýř utěšoval, ale i napomínal a především povzbuzoval na cestě, kterou je pro nás sám Kristus. Přejeme Ti věrnost evangeliu a ducha Kristových apoštolů, kteří vyučovali lid v tom, co se den za dnem učili od svého Mistra a Pána. Za věřící českobudějovické diecéze přidala svůj pozdrav a přání Mgr. Martina Fürstová z Diecézního katechetického střediska. Poté vyšel nový českobudějovický biskup pozdravit věřící před katedrálou sv. Mikuláše

a průvodem s biskupy a kněžími se vydal zpět na biskupství.

Na zpáteční cestě průvod doprovázela krojovaná selská jízda na koních.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Dětské vikariátní poutě 2015

Vikariát Jindřichův Hradec: České Velenice, 11. 5.

Dětská vikariátní pouť vikariátu Jindřichův Hradec měla název „Budme živými kameny!“ a začala v nejdlejší části vikariátu, ve farnosti České Velenice. Byla zaměřena na eucharistii a tématicky zpracovávala růženec světla, jehož poslední tajemství je o ustanovení Eucharistie.

Děti byly při registraci rozděleny do tří skupin podle barev - kvůli postupnému odchodu na poutní trasu z Českých Velenic do Krabonose (cca 7 km).

Nejprve jsme se na pěší stezce mezi Českými Velenicemi a sousedním rakouským Gmündem setkali s dětmi z rakouských základních škol, jejich učitelkami a také starostkou Gmündu paní Helgou Rosenmayer. Pěší stezku jsme nazvali Most přátelství. Byla to krásná chvíle, kterou fanfárami slavnostně zahájilo žestové trio z Třeboně. Jindřichohradecký vikář P. Ivo Valášek pronesl uvítací proslov, následně pak i paní starostka Gmündu. Rakouské děti zpívaly česky píseň a předaly českým dětem vyrobené kytičky s fotografií a jménem. Česká krojovaná děvčata předala chléb a sůl a rozdala rakouským dětem košík koláčků. Všechny také pozdravil starosta Českých Velenic Ing. Jaromír Slíva. Krátce všechny seznámil s historií Českých Velenic, nejmladšího kostela sv. Anežky, také o Krabonosi a jeho zapomenutém kostele a hlavně o „živých kamenech“ – nás všech, kteří máme stavět mosty mezi sebou i mezi národy...

Po mši sv. v kostele sv. Anežky jsme se vydali na putování do Krabonose. Cestou byly připraveny stanoviště o jednotlivých tajemstvích růžence Světla. Téma posledního stanoviště bylo „Národní eucharistický kongres (NEK2015)

a Eucharistie“ - vyvrcholení poutí. Na stanovišti čekali 4 vyslanci jindřichohradeckého vikariátu s šerpami s označením Vyslance na NEK 2015, na něž byli „pasováni“ při setkání na Klokotech. Všechny poutníky seznámili s Národním eucharistickým kongresem v Brně v říjnu 2015 a rozdali pozvánky, které sami navrhli a vyrobili. Pod vedením vyslanců měli poutníci nalepit na dřevěnou velkou monstranci své žluté jmenovky s kamínkem (které si na začátku poutě vyrobili) a tím vytvořit obraz živých kamenů tvořících církev, jejímž

středem je Pán Ježíš v Eucharistii.

Poté si prohlédli zdevastovaný kostel sv. Jana Křtitele, kde na místě kroupky byla zvětšená fotografie interiéru kostela před jeho zničením. Po příchodu všech skupin byla knězem přinesena monstrance s Nejsvětější svátostí na ozdobený stůl před kostelem a byla vykonána adorace, při níž všichni klečeli a klaněli se Pánu Ježíši. Na konec bylo uděleno svátostné požehnání. Za všechny poutníky Deo gratias!

Mgr. Martina Fürstová, Diecézní katechetické středisko, foto: Ing. Marie Košinová

Vikariát Strakonice: Sedlice, 16. 5.

V našem vikariátu se konala dětská pouť v sobotu 16. května 2015 v Sedlici. Pouť se nám vydařila, i počasí bylo pěkné, krásně nám svítilo sluníčko. Zúčastnilo se kolem 80 dětí, s některými přijeli rodiče. Téma pouti bylo „Slavíme neděli“ a cílem bylo ukázat dětem, že je důležité sycení nejen těla, ale také ducha, a zdůraznit, že neděle je hostina Ducha pro život věčný. Pouť začínala v 10 hod. mši sv. v kostele sv. Jakuba, kterou celebroidl P. Martin Piasecki a koncebrovali strakonický vikář P. Jan Löffelmann a P. Tomáš Hajda z Vodňan. V této mši sv. vysvětloval P. Martin dětem sycení těla, ale Bůh nám v Eucharistii dává svého Syna. Děti byly do této mše sv. zapojeny, četly Boží slovo, přimluvy a nesly dary.

Po mši se děti rozdělily do čtyř skupin. Každá

Pokračování na 9. straně.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Vikariát Tábor: Tábor, 18. 5.

Pokračování z 8. strany.

skupina dostala svou stužku, červenou, modrou, zelenou nebo žlutou. V průběhu pouti děti nosily svou stužku na ruce. Stužku dostal i každý vedoucí skupiny. Zde byla zapojena i mládež.

Děti se mohly opravdu nasytit, duchovně i tělesně. Hned po skončení mše sv. ženy ze Sedlice čekaly před kostelem a rozdávaly všem chlebičky a zákusky.

Při mši sv. byly zabaleny pro každé dítě malé chlebičky. Po mši svate již na děti čekala 4 připravená stanoviště.

První stanoviště mělo motto „Dnes budu Tvým hostem“. Všichni se nasýtli, byl pro ně upravený stůl, kde měl každý své místo. Děti dostaly chleby, měly se rozdělit a najíst. Součástí prvního stanoviště bylo povídání o tom, jak Ježíš Kristus rozmnožil chleby.

Druhé stanoviště neslo téma „Člověk je osobnost tělesná a duchovní“. Děti dostaly karty a měly vybrat vztahy – koho mám rád já, kdo má rád mě (rodina, přátelé). Ale i Bůh dává svého Syna, který se nám dává v Eucharistii. Děti dostaly průhledný šátek s Ježíšem, který si daly na obličej, a měly se dívat na druhé – zjistily, že se na ně mohou dívat Ježíšovým očima. Přitom slyšely příběh a dostaly omalovánky s Kristem, které si mohly vzít domů.

Na 3. stanovišti - „O věži, která hledala kostel“ - děti vyslechly příběh, pak se měly podívat na poklad v kostele a na závěr skládaly části mše svate z duhy.

A na posledním stanovišti se děti učily písničku „Někdo mě vede za ruku“. Byla na kartách, které se při zpěvu ukazovaly. Děti se rozdělily do dvou skupin, utvořily kruh a při písni se točil každý na jinou stranu.

Mezi 2. a 3. stanovištěm čekal děti oběd, párky v rohlíku. Po posledním stanovišti byla přestávka, děti se mohly opět posilnit. Pak následovaly různé aktivity: výroba dárku pro souseda (papírové květiny), jízda kočárem taženým koněm, hra s papírovými koulemi, přeskoky přes lano...

Pouť jsme ukončili v kostele, kde nám P. Martin udělil požehnání, zazpívali jsme píseň „Toto je den“. Každé dítě dostalo od pana starosty tašku s mapou a pohlednicí Sedlice.

Dětem se pouť velmi líbila a už se těší na tu příští.

Marie Nehézová

**PŘIJEĎ POMOCT TAM,
KDE TO MÁ SMYSL**

**16.-22. 8. 2015
Manětín, Nečtiny, Plasy**

Přihláška a více informací:
<http://workshop.farnostplasy.cz>

Společenství - přátelství – sdílení – dřina
– evangelium v praxi – domorodci – kulturní
večery – koncert – divadlo – rytíři – letní
kino – výlet – sport – misionáři obláti

Hledej pravdu, žij pravdu!

Dětská vikariátní pouť tábořského vikariátu se konala 18. května 2015 v Táboře – ve městě, které letos žije připomínkou 600. výročí smrti Mistra Jana Husa. Proto jsme dětem chtěli jeho osobnost a problémy jeho doby přiblížit z různých úhlů. Naším druhým cílem byla příprava na Národní eucharistický kongres, který se uskuteční v říjnu tohoto roku v Brně.

Putování jsme zahájili na Církevní základní škole Orbis Pictus v centru Táboře. Tady děti shlédly upoutávku na NEK 2015, kterou natočila TV NOE, a „vyslanci“ našeho vikariátu jim předali pozvánky, které vytvořili o přípravném víkendu na Klokotech, kterého se zúčastnili „vyslanci“ z celé diecéze. „Orbiska“ nám také poskytla svoje sportovní zázemí, které s radostí využili nejen děti...

Cesta městem pak děti zavedla k dominantě Budějovické ulice – funkcionalistické stavbě sboru Božích bojovníků Československé církve husitské v Táboře. Paní farářka nám stručně představila svůj sbor a svoji církev. Obdivovali jsme netradiční „betlém“ z dílny tábořského sochaře J. V. Duška, který je zde k vidění po celý rok (kromě adventu). Trasa pak pokračovala městem a během ní děti odpovídaly na otázky v pracovních listech, které byly zaměřené na významné tábořské zajímavosti. S pracovními listy jsme se pozvolna přesunuli na Žižkovo náměstí.

Děkanský kostel Proměnění Páně na Hoře Tábor je dominantou Žižkova náměstí. Zde jsme se interaktivní formou seznámili s předměty, které jsou používány při liturgii. Jen o kousek dál na náměstí je stará tábořská radnice, ve které sídlí Husitské muzeum, jež nám zapůjčilo svůj gotický sál, druhý největší svého druhu u nás. Pod vzácnými klenbami jsme se dozvěděli, co spojuje Mistra Jana Husa se zaklada-

telem moderních olympijských her Pierrem de Coubertinem. Odesli jsme si na památku kartičku s razítkem muzea, na kterém je Jan Hus zobrazen. Po náročném zamyšlení nás pak čekalo občerstvení na krásné farní zahradě, které pro nás připravili tábořské maminky.

Posilnění na těle jsme se pak přesunuli na další stanoviště. V klášterním kostele Narození Panny Marie už nás očekával P. Mikuláš, aby nám vysvětlil, jak to bylo s přijímáním pod obojí a jak pod obojí způsobou přijímáme dnes. Holečkovými sady a závěrečným prudkým stoupáním jsme se dostali na Klokoty. Zde nás čekalo poslední stanoviště – u památníku Táborští pikarti jsme se dozvěděli, jak to vlastně dopadlo s adamity a mohli jsme si také vyrobit praporek naší skupiny.

Závěrečná bohoslužba slova se konala u venkovního oltáře, pod dohledem kopulí klostského kláštera a našeho nového biskupa Vlastimila. Na rozloučenou jsme dostali pamětní medaile s nápisem Tábor 2015 – Jan Hus.

Marie Šittová

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Vikariát Pelhřimov: Kamenice nad Lipou, 23. 5.

Naše 18. dětská pouť pelhřimovského vikariátu se konala letos v sobotu 23. května v Kamenici nad Lipou. Tentokrát jsme se věnovali tématu: „Chléb jako zamení společenství“.

Začali jsme dopoledne slavením mše sv. v kostele Všech svatých, kde děti do tématu pouti aktivně zapojil P. V. Vágai. Po mši sv. jsme shlédli videopozvánku na Národní eucharistický kongres do Brna, který se uskuteční 17. října 2015 v Brně. Vysvětlili jsme si i logo kongresu, protože nás provázelo na plakátu naší pouti. Na naši pouť přijely také 2 ze 4 „vyslankyň“ za náš vikariát – Klárka a Lída, které právě na tento kongres do Brna pojedou jako účastnice.

Pak jsme se rozdělili a přesunuli na 3 stanoviště na prostranství před místní základní školou. Zde jsme se postupně vystřídali a spolu s katechetami jsme se věnovali podrobněji a prakticky tématu pouti:

- Chléb jako Boží dar a pokrm pro život.
- Chléb pro druhé jako znamení solidarity.
- Chůbě - Ježíš - pokrm pro věčný život.

Připomněli jsme si cestu chleba od malého obilného zrnka po hotový pokrm, mohli jsme i poznat, jak se vyrábí chléb pro mši sv.

Starší zdatní poutníci se vydali ještě na čtvrté stanoviště – putovali za pověstmi v okolí Kamenice. I během jejich zajímavé cesty se dotkli tématu pouti a dělili se o chléb.

Pak přišel i čas na malé občerstvení z napečených dobrot od místních farníků. Odpoled-

ne patřilo fotbalu, hrám a tvoření pro radost. Každý si mohl vybrat podle zájmu. Ještě jsme udělali společné foto a naši vikariátní dětskou pouť jsme zakončili opět v kostele poděkováním za společně prožitý den a krátkou adorací Nejsvětější svátosti s účastí našich 2 vyslankyň na NEK a požehnáním na cestu domů. U východu z kostela na každého účastníka čekal malý dárek v podobě balíčku a bochníček chleba od místního pana pekaře. Přestože nás na pouti provázelo nejisté a velmi chladné počasí, poutníky to neodradilo. Podle registrace se nás sešlo téměř 200 malých i velkých poutníků.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem katechetům, kněžím a pomocníkům z řad mládeže, bez jejichž ochotné pomoci a nadšení bychom tuto velkou akci nemohli uskutečnit. Děkujeme výborné kapele za doprovázení bohoslužby. Velké díky patří i kamenickým farníkům, zvláště těm, kteří pro nás napekli nejrůznější dobroty pro odpolední občerstvení.

Naše zvláštní poděkování patří Městskému úřadu Kamenice nad Lipou a místní základní škole za báječné zázemí a spolupráci a panu ing. Velíškovu – majiteli místní pekárny za výborný a chutný chléb pro nás pro všechny!

Hana Pechová

Vikariát Sušice-Nepomuk: Lomec, 23. 5.

S Marií a Ježíšem na svatbě

Když jsme v sobotu ráno odjížděli na dětskou vikariátní pouť na Lomec, jen stěží jsme odhadovali, co nás na této pouti s mottem: „S Marií a Ježíšem na svatbě“ všechno čeká.

Po příjezdu do Libějovic jsme, jako správní poutníci s korouhvemi v rukách, vyrazili po krásné cestě na asi 2 km vzdálený Lomec. Při putování nás doprovázela Panna Maria, která nám pověděla několik příběhů z života Ježíše. Při mši sv. u venkovního oltáře jsme - ozdobeni myrtyou jako svatebčané - vyslechli při evangeliu příběh, jak jinak – ze svatby v Káně galilejské. A po mši začala opravdová svatební hostina. Na svátečně nazdobené tabuli nechybělo víno (i když dětské, určitě stejně dobré jako v Káně galilejské), koláčky a spousta dalších dobrot. Svatební atmosféru umocnila i „opravdová“ svatba, které jsme mohli zpozvat dál přihlížet.

Odpoledne nám uteklo ještě rychleji, protože to už na nás čekalo soutěžení. A k tomu, jak známo, se děti nenechají dvakrát pobízet. Zpívalo se, skákalo, skládalo, poznávalo i doplňovalo.

Celou pouť zakončila májová pobožnost v lomeckém kostele, kde byla vystavena papírová monstrance, kterou jsme společně vyrobili. Nezapomněli jsme si také prohlédnout hlavní oltář, zmenšenou napodobeninu Berniniho papežského oltáře u sv. Petra v Římě.

Při loučení s Lomcem se nad našimi hlavami vzněsl dron, aby všechny poutníky zvětšil z ptáčích perspektivy. A s prvními kapkami deště, s dárkem z poutního stánku v kapse a s krásnými zážitky v srdci jsme se vraceli domů. Děkujeme.

Marie Kostohryzová

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Vikariát Písek: Putim, 30. 5.

Cesta emauzských učedníků

V sobotu 30. 5. za pěkného počasí se děti píseckého vikariátu s rodiči vydaly na pouť z Ražic do Putimi. Velká část přijela vlakem, další skupina autobusem. Sešlo se dohromady asi na 150 účastníků.

Vycházeli jsme v 9 hod. po skupinách od vlakového nádraží v Ražicích a putovali kolem rybníka Řežabinec v národní přírodní rezervaci Řežabinec a Řežabišské tůně. Kromě hnízdících i poletujících ptáků za jejich hlasitého volání jsme mohli zahlédnout třeba i žáby ve velkých skupinách v tůních kolem cesty, vystrkující hlavy a hlasitě kvákající. Cestou nás čekala 3 stanoviště. Na prvním, s otcem Řehořem, děti dostaly otázky: odkud jste přišly, kam jdete, jaký je váš cíl, co si s sebou nesete, z čeho máte radost, co vás trápí? Pak si na lístečky každý napsal 3 nejdůležitější, ze kterých na konci cesty každá skupina sestavila přímluvu.

Na druhém stanovišti se pod vedením píseckých ministrantů setkali s Biblí - knihou plnou Božího slova, se kterou se setkáváme i při mši sv. Zodpovídaly malý kvíz - co patří do Starého nebo Nového zákona; z několika jmen měly určit, které tam nepatří (jednalo se o evangelisty). Pak si každý vytáhl Boží slovo v malé roličce.

Na třetím stanovišti s otcem Mikulášem děti skládaly obrázek znázorňující poslední večeři a dozvěděly se něco o zásadní události - proměnění chleba a vína v Tělo a Krev Pána Ježíše, z čeho se tento chléb vyrábí a i ochutnat ho v odkrojcích.

Po příchodu všech skupin do Putimi jsme v 11.30 slavili mši sv. v místním kostele sv. Vavřince, doprovázenou skupinou Hláška z Chyšek a Nadějkova. V promluvě otec Cyril znovu shrnul cestu emauzských učedníků - cestu od smutku k radosti. Cesta byla vytvořena i názorně pomocí barevných šátků, od tmavých barev až po světlé. Kostel je poměrně malý a asi dlouho v něm nebude tak plno, natož dětí. Jako malý zázrak bylo, že po dobu mše svaté se strhl velký liják a po skončení opět svítalo slunce, takže jsme o nějakém dešti ani nevě-

děli. Pak byl na farním dvoře připraven pro všechny oběd sestávající z řízku nebo výborných langošů. Za to patří velký dík manželům Smolovým ze Semic, kteří je na místě obětavě pekli. Na závěr nás čekala ještě návštěva malého ZOO. Tam se po prohlídce děti mohly ještě vyřadit na houpačkách, kolotoči nebo skluzavce. A pak jsme s radostí odjízďeli domů.

Pouť se opravdu vydařila, za což patří velké díky otci Cyrilovi a kněžím, kteří se zapojili do příprav.

Ludmila Lacinová

Diecézní pouť dětí v Bechyni

Letošní Dětská diecézní pouť se uskuteční v Bechyni na Tábořsku v sobotu 3. října. Děti a jejich doprovod přivítáme v krásném městě s bohatou historií, která sahá až do středověku. Mezi nejzajímavější místa ve městě patří zámek. Známý je také bechyňský most, někdy nazývaný Bechyňská duha, který se klene ve výšce 50 m nad skalnatým kaňonem Lužnice. Zcela výjimečné je to, že po mostě zároveň jezdí auta, vlaky a chodí po něm chodci. Most byl loni prohlášen národní kulturní památkou. Železnice, která přes něj vede, není ledasjaká, ale je to nejstarší elektrická dráha na území bývalého Rakouska-Uherska a vede z Tábora právě do Bechyně. Dráhu postavil v r. 1903 známý vynálezce František Křižík, který v Bechyni působil a žijí zde dosud jeho potomci. Bechyně je také lázeňské město, ve kterém se léčí nemoci pohybového ústrojí.

V našem městě jsou tři kostely, z nichž dva budou do naší dětské poutě zapojeny. Největší je chrám Nanebevzetí Panny Marie, který je součástí kláštera bratrů františkánů. Ti zde půso-

bili dlouhá staletí až do roku 1950, kdy museli klášter opustit. Po skončení komunistické éry se již do kláštera nevrátili a o kostel se stará bechyňská farnost. Kostel stojí na skále nad Lužnicí a patří k nejkrásnějším v naší diecézi. Zvláštností je, že se jedná o kostel dvouloďný a navíc vyosený, kdy presbytář je v ose pouze s jednou lodí kostela. Nejzajímavější je strop kostela, ve kterém se nachází diamantová (sklípková) klenba. Rozsáhlejší diamantovou klenbu nenajdeme v žádném jiném kostele v České republice.

Klášteří kostel býval významným poutním místem, na které putovaly tisíce lidí. Je zaznamenána celá řada uzdravení, ke kterým zde v průběhu staletí docházelo.

V tomto kostele zahájíme naši pouť mši sv., které bude předsedat diecézní biskup Vlastimil Kročil a kterou budou sloužit také kněží doprovázející dětské poutníky. **Letošní dětská pouť bude zároveň poutí ministrantů, kdy si budeme připomínat jejich patrona sv. Tarsicia, který chránil svatou hostii, již nesl nemocné-**

mu, i za cenu nasazení vlastního života. Protože prožíváme rok Eucharistie, budeme si moci i tímto způsobem uvědomit její hodnotu.

Na náměstí je kostel sv. Matěje, kde se připravíme na mši sv. a půjdeme průvodem do kostela klášterního, kde bude mše sloužena. U sv. Matěje bude připravený další program, především adorace Nejsvětější svátosti.

Po mši sv. bude probíhat program v dalších prostorách kláštera, zvláště v zahradě, kde uvidíme například divadlo Víti Marčika.

Do programu pouti se zapojí také vojáci v bechyňského ženijního útvaru. Ti na několika místech připraví zajímavá stanoviště s ukázkou toho, k čemu je armáda užitečná a naučí nás, jak se správně zachovat v nebezpečných situacích, do nichž se můžeme dostat. Připraví také lanové centrum, ve kterém si budeme moci vyzkoušet svou šikovnost.

My v Bechyni se na pouť velmi těšíme a zveme všechny ministranty, ostatní děti i jejich dospělé doprovod do našeho krásného města.

P. Petr Plášil, bechyňský farář

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pozvánky a informace z charit v diecézi

• V sobotu 11. 7. 2015 se můžete připojit ke skupině cizinců, kteří dlouhodobě žijí v ČR a spolu s nimi se zúčastnit výletu na Kluka, sedmý nejvyšší vrchol okresu České Budějovice. Výlet pořádá Poradna pro cizince a migranty Diecézní charity České Budějovice. Sraz je v 10.15 hod. v Českých Budějovicích na autobusové zastávce MHD č. 19 před Mercury centrem (nádraží). Předpokládaný návrat do ČB je v 15:48 hod. na vlakové nádraží. Celková délka pěší trasy je 11,5 km. Prosíme o nahlášení účasti buď e-mailem na cizinci@charitacb.cz, nebo na tel. 734 435 344 či osobně v Poradně pro cizince a migranty, Diecézní charita ČB, Kanovnická 16, ČB. Děkujeme.

Ludmila Bártová

• Diecézní charita České Budějovice poptává za symbolické nájemné prostor (sklad), který je v přízemí, dobře dostupný a suchý, o velikosti alespoň 4 x 6 m, k dlouhodobému využití. Kontakt: Roman Tlapák, tel. 732 474 234, e-mail tlapak@charitacb.cz. Děkujeme!

• Oslava 11. výročí zahájení provozu v Domě klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích u Strakonice proběhla 5. června 2015. Během dne si mohli návštěvníci prohlédnout prostory Domu a nakoupit na jarmáru výrobky, jejichž autory jsou místní senioři. „Myslím si, že se to skutečně povedlo. Krásně jsme se rozproudili při melodii od Hašlera, Suchého - Šlitra atd., které nám hráli učitelé ze ZUŠ Volyně. Hosté byli spokojeni a hlavně obyvatelé to oslavili, jak se patří,“ popsala atmosféru dne Olga Medlínová, ředitelka Oblastní charity Strakonice.

• Kadeřnici, která je ochotná stříhat v Táboře lidi bez domova, navíc zdarma, se po velkém úsilí podařilo zajistit tamnímu Terénnímu programu. Terénní program Diecézní charity ČB působí v Táboře od roku 2013 a jeho náplní je vyhledávání a pomoc lidem, kteří se ocitli v nepříznivé sociální situaci, která souvisí se ztrátou zázemí.

Šárka Žahourová

• **Nová výzdoba chodby v prachatickém Charitním domově sv. Dominika Savia pro matky s dětmi!** V květnu proběhla v domově, který provozuje Farní charita Prachatice, instalace velkoformátových tapet v prostorách společné chodby. „Tuto renovaci jsme mohli uskutečnit díky podpoře Nadačního fondu Zdeňky Žádníkové-Volencové, od kterého jsme získali tapety na výzdobu. Chodba Charitního domova se proměnila v říši fantazie. Jsme velmi vděční za tento materiální dar, díky kterému se maminky spolu se svými dětmi mohou cítit v našem zařízení příjemněji,“ uvedla Jana Schwarzová, ředitelka Farní charity Prachatice.

Jana Schwarzová

• Oblastní charita Vimperk dostala prostor na domácím, vimperském Majálesu - 15. května 2015 tady zaměstnanci prezentovali služby a činnosti tamní Charity.

V Charitním domově sv. Dominika Savia (Farní charita Prachatice) si maminky společně připravily záhonky na výsadbu. Do skalky a záhonů byly vysazeny nové trvalky a bylinky. Konalo se další Duchovní setkání – tématem byla Maminka Maria. V kurzu vaření jsme společně s maminkami vytvořili finanční rozpočet a soupis potřebných surovin k přípravě jídla. Nakonec jsme uvařili výtečnou koprovou omáčku s vejcem a houskovým knedlíkem.

Jana Schwarzová

Oblastní charita Vimperk: Rocková kapela Labyrint pro Pravětín

Oblastní charita Vimperk srdečně zve na benefiční Rockovou zábavu. Ta se bude konat dne 18. července 2015 od 20 hod. ve Zdíkově. Rockovou zábavu podporuje Nadace Divoké husy, která dvojnásobně navýší výtěžek z akce. Získané prostředky budou použity na vybavení jídelny v Domě klidného stáří Pravětín, který provozuje OCH Vimperk.

Pro Rockovou zábavu jsme vybrali přírodní parket ve Zdíkově, který místní znají pod názvem Ostrov (obec Zdíkov se nachází 7 km od Vim-

perka ve směru na Kašperské Hory).

Na akci se o hudební produkci postará domácí kapela Labyrint. V roli předkapely se představí dívčí kapela Barakudy a host večera, soubor Wild Sticks (České Budějovice), se postará o bubenickou show. Předprodej vstupenek probíhá v cestovní kanceláři Kohout ve Vimperku.

Za Oblastní charitu Vimperk vás ještě jednou zveme a přejeme příjemný kulturní zážitek, navíc přispějete na dobrou věc. Přijďte, bude stát za to!

Jana Brabcová

Do Kájova se sjeli 11. června 2015 na tradiční pouť pracovníci Charit českobudějovické diecéze. Biskup Pavel Posád, pověřený péčí o Charitu, celebroid v kájovském poutním kostele bohoslužbu, při které pamatoval na všechny lidi v nouzi, kterým zaměstnanci a spolupracovníci Charit pomáhají. Nezapomněl ani na poděkování a podporu charitním pracovníkům za jejich mnohdy náročnou službu.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Poděkování dobrovolníkům a požehnání nových prostor Dobrovolnického centra

Dobrovolnické centrum Diecézní charity České Budějovice se přestěhovalo již koncem února letošního roku. Přesto se ještě nedávno našli dobrovolníci, kteří zatím neměli čas nebo příležitost se sem podívat. „Tak jsme s kolegyněmi přemýšlely, jak bychom mohly dobrovolníky nalákat. Rozhodly jsme se, že uspořádáme oficiální setkání, kde bychom jim mohly poděkovat a projevit úctu za jejich vykonanou činnost,“ říká Zuzana Mácová, jedna z koordinátorek dobrovolníků. A dodává: „Víme, že v minulých letech probíhala ‚Zahradní slavnost‘, bohužel v nových prostorách nemáme takové možnosti. Proto jsme setkání s dobrovolníky pojaly komorněji,“ uvádí Z. Mácová.

20. května 2015 vpoledne byla akce zahájena děkovnými slovy Evy Důbalové, vedoucí Dobrovolnického centra. Přítomné krátce pozdravil i Roman Tlapák, zástupce ředitelky Diecézní charity ČB. Na závěr k hostům večera promluvil českobudějovický pomocný biskup Mons. Pavel Posád. Hovořil o cestě do Říma a o tom, jak jsme vlastně malá země; ale v té malé zemičce se najdou tací, kteří mají velká srdce a dokáží tak krásné věci, jako je pomoc potřebným. Biskup Posád požehnal nové prostory, ve kterých bude působit charitní Dobrovolnické centrum. Příjemným zpestřením byla účast manželů Petříkových, kteří zahráli několik skladeb na dechové nástroje, a to jak klasických tak i moderních. Pro potěchu oka zatančila orientální tance Šárka Jírovcová ze skupiny Aiwa. Vážíme si toho! Velké poděkování i patří dárcům. Díky jejich příspěvkům bylo pro dobrovolníky připraveno občerstvení a tombola s hodnotnými cenami. Děkujeme!

„Děkujeme všem našim dobrovolníkům, i těm, kteří se na akci nemohli dostavit. Věříme, že budeme mít možnost jim i v následujících letech projevit vděk za všechnu práci, kterou zdarma vykonávají,“ řekla na konec Zuzana Mácová, koordinátorka dobrovolníků. *Zuzana Mácová*

Den dětí: v pátek 29. května se uskutečnila na zahradě Charitního domova sv. Dominika Savia pro matky s dětmi (Farní charita Prachatice) akce Den dětí, a to nejen pro děti ubytované v azylovém domě. Zábavné odpoledne bylo vyplněné hrami pro děti i jejich rodiče. Děti plnily na jednotlivých stanovištích soutěžní úkoly – bludiště, zdolávání překážek, házení míčkem na terč, skládání obrázků a jiné. Toto odpoledne se zde nikdo nenudil a ani nezlobil, protože jak praví přísloví: „Kdo si hraje – nezlobí.“ *Jana Schwarzová*

Oblastní charita Písek postoupila do finále projektu Pomáháme s Vámi

Společnost Tesco v rámci nového projektu „Pomáháme s Vámi“ rozdělí mezi neziskové a příspěvkové organizace 4,5 mil. Kč. Tesco spouští unikátní program, jehož cílem je podpora lokálních neziskových a příspěvkových organizací, kterým finanční odměna ve výši 50 tis. Kč pomůže zrealizovat nominovaný projekt. Program je jedinečný především v tom, že jsou do něj zapojeni jak zákazníci, tak všichni zaměstnanci společnosti Tesco v České republice. Zákazníci dostanou za každý nákup nad 200 Kč žetony, které pak na označeném místě za pokladní zónou vhodí do hlasovacího zařízení.

Do úzkého finále v hypermarketu Tesco Pí-

sek se probíjaly tři projekty, které v průběhu června budou usilovat o vítězství. Jedním z nich je naše Oblastní charita Písek. Jak s případným darem naložíme? Díky pomoci všech, kteří dají hlas právě našemu projektu, budeme schopni vytvořit zázemí a prostory pro uskladnění zdravotnických a kompenzačních pomůcek v naší nově vzniklé půjčovně. Půjčovna těchto pomůcek slouží našim klientům i široké veřejnosti. Prostor využijeme i pro uskladnění materiální a potravinové pomoci nezbytné pro pomoc osobám v nouzi, které se často s prosbou obracejí na naši Oblastní charitu Písek. Tak neváhejte a podpořte nás v TESCO v Písku! *Dana Vejštická*

Bezdomovci - lidé mezi námi

Kulturně osvětová akce „Bezdomovci – lidé mezi námi“ probíhala v českobudějovické Galerii U Beránka od pátku 29. do soboty 30. května. Akci uspořádali zaměstnanci Terénního programu a Domu sv. Pavla při Městské charitě České Budějovice, kteří se zabývají problematikou lidí bez domova a snaží se jim v jejich nelehké životní situaci pomáhat.

Návštěvníci si užili bohatý kulturní program, který byl v pátek zahájen prezentací služeb Terénního programu a Domu sv. Pavla. Dále nás pobavilo Bezdomovecké divadlo Domu sv. Pavla, které zahrálo velmi vydařené představení investigativní pohádky Perníková Karkulka

se snahou přiblížit divákům, jak tenká hranice může být mezi dvěma zdánlivě neslučitelnými světy. Chvilku volna vyplňovali dva veselí harmonikáři Vladimír Lutovský a Oldřich Augustýn, kteří rozezpívali i diváky.

Páteční večer byl zakončen prohlídkou města s panem Miroslavem Žijícím na ulici a jeho zasvěceným výkladem jak na ulici přežít.

Sobotní dopoledne jsme zahájili snídání a poté probíhala přednáška na téma Psychoterapie a její význam pro lidi bez domova. Během netradiční módní přehlídky, byly k vidění současné trendy ze světa bezdomovců. Souběžně

Pokračování na 14. straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Aktivity v Domě sv. Pavla pro muže v Záblatí (Farní charita Prachatice)

14. 5. 2015 se uskutečnila přednáška na téma: *Obecné zásady při poskytování první pomoci, stavy bezprostředně ohrožující život*. Byla spojená s praktickou ukázkou první pomoci. Přednášku realizovali pracovníci z ČČK Prachatice.

Z jiné oblasti byla výroba ochranných sítí do oken proti hmyzu – proběhlo v rámci *Kurzu dílenských prací*.

Poslední aktivitou byla 27. 5. 2015 přednáška na téma: *Pomoc při začlenění obviněného resp. pachatele do života společnosti, pracovní integrace osob ohrožených sociálním vyloučením se záznamem v rejstříku trestů*. Lektorovala Mgr. Jana Kosařová z Probační a mediační služby Prachatice. *Jana Schwarzová*

Pokračování z 13. strany.

s módní přehlídkou běžela proměna jedné užívatelky z ulice – nutno podotknout, že velmi zdařilá.

Po celou dobu akce, v rámci doprovodného programu, bylo možné shlédnout výstavu fotografií na téma Lidé bez domova a probíhala sbírka ošacení, obuvi a trvanlivých potravin. Pro návštěvníky bylo připraveno i občerstvení. Velké díky patří sponzorům, bez jejichž pomoci by akce nebylo možné uskutečnit – Dům U Beránka, LAPROD. AK s.r.o., Cukrárna U Broučků, PENAM, a.s. *Gabriela Kombercová*

Misijní jarmark

v Kamenici nad Lipou

V sobotu 26. dubna se konal v Kamenici nad Lipou již po osmé Misijní jarmark, jehož výtěžek byl 12.200 Kč. Po dopolední mši sv. to před kostelem Všech svatých ožilo nakupováním. Za dobrovolné ceny si zájemci mohli domů odnést sazenice zeleniny, květin, drobné dekorativní předměty, výrobky z korálků, polštářky, oblečení, kabelky, fotografie krajinek, proutěné košíky, dětské fotbalové míče, domácí utopence, sirupy, perníčky nebo linecké koláčky a mnoho dalšího. „*Věci jsme buď sami vypěstovali, vyrobili nebo dostali od dárců, kterým tímto moc děkujeme.*“ uvádí Jitka Koubová, ředitelka Farní charity Kamenice nad Lipou.

Celý výtěžek 12.200 Kč pracovníci kamenické Farní charity velmi mile potěšil a podle společného rozhodnutí s místním panem farářem se použil následovně: 5.000 Kč na pomoc pro Nepál, 4.200 Kč na pomoc na likvidaci lepry a 3.000 Kč na pomoc do Běloruska - Adopce na dálku.

„*Děkují všem, kteří pomáhali s přípravami a při samotném průběhu dne a také všem, kteří svým nákupem celou akci podpořili.*“ dodává na závěr Jitka Koubová, ředitelka Farní charity Kamenice nad Lipou. *Jitka Koubová*

Sestry z Ukrajiny dostaly peníze pro potřebné

Situace na Ukrajině je zlá, v zemi jsou statisíce uprchlíků z východní části země, kde se bojuje, kteří naléhavě potřebují pomoc. Představitel českobudějovické Diecézní charity o tom informovaly řádové sestry z Congregatio Jesu, které působí v ukrajinském hlavním městě Kyjevě a v Užhorodu a nedávno navštívily jihočeskou metropoli.

„*Pomáháme hlavně uprchlíkům z oblastí zasažených válečným konfliktem, kteří nemají kde bydlet. Podporujeme mnohočetné a chudé rodiny a provozujeme pečovatelskou službu pro staré, nemocné a opuštěné lidi, ale také invalidy z válečného konfliktu,*“ uvedla sestra představená Ludmila Mathiová. Podle ní je život na Ukrajině pro lidi s nízkými výdělky, kterých je hodně, složitý. „*Oni dávají až sedmdesát procent platu na bydlení. Potom jim ovšem nezbyývají peníze na léky, zdravotní potřeby a dokonce ani na potraviny,*“ upřesnila Mathiová.

Z těchto důvodů se rozhodla českobudějovická Diecézní charita pro okamžitou pomoc. „*Z Tříkrálové sbírky jsme jim nyní dali 2000 euro, tedy zhruba 55 000 Kč a chceme jim pomáhat i v budoucnu,*“ řekl zástupce ředitelky Roman Tlapák. *Jan Ziegler*

Jarní pobyt na Ktiši

Zaměstnanci a uživatelé služby Domino, která poskytuje péči lidem s duševním onemocněním, se 25.-27. května 2015 zúčastnili společného „ozdravného“ pobytu na faře v Ktiši.

Celý pobyt jsme si všichni patřičně užili a moc děkujeme všem z Ktiše, kteří se o nás po dobu pobytu starali. Měli jsme se krásně...

Akce byla zaměřena na zážitkovou terapii (nácvik sebezpečí v přírodě, vzájemná tolerance a pomoc, práce ve skupině, aj.).

V pondělí 25. května jsme se všichni v kolem 9. hod. sešli na nádraží a vydali se autobusem na Ktiš. Během cesty jsme přestupovali v Prachaticích, což jsme využili k nákupu buřtů k táboráku.

Okolo poledne jsme dorazili do Ktiše, kde jsme byli mile přivítáni. Došli jsme se ubytovat, vybalit si a již na nás čekal výborný oběd. Bylo to skvělé a opravdu jsme se dobře najedli. Po obědě a odpočinku jsme se vydali na procházku do okolí, abychom využili pěkného počasí. Když jsme se vrátili, už na nás čekal oheň a my jsme si mohli opéct klobásy či buřty.

Večer jsme se rozhodli trochu relaxovat a tak

jsme povídali u ohničku, odpočívali na pokojích... prostě, kdo měl na co náladu.

V úterý nás probudilo deštivé počasí a tak jsme celé dopoledne strávili ve společenské místnosti a hráli jsme hry.

Po obědě jsme pomohli s mytím nádobí a poté, protože přestalo pršet, jsme se vydali do lesa ke křížové cestě. Odtud jsme se šli ještě projít k ohradě s lesní zvěří – chovají tu muflony a křížence divokých prasat. Poté jsme se vydali zpět na faru, kde jsme si trochu odpočinuli a dali si výbornou večeři. Protože jsme byli po celém dnu unaveni, tak jsme se rozhodli, že si večer pustíme TV a trochu si odpočineme.

Ve středu ráno jsme se probudili opět do uplakaného dne, ale nenechali jsme se zastrašit a rozhodli jsme se navštívit místní kostel - tentokrát jsme se díky opravám dostali až do věže ke zvonům. Z kostela jsme se šli ještě projít k místnímu rybníku, u kterého udělali novou odpočinkovou zónu s lavičkami.

Po obědě jsme se bohužel již museli zabalit, rozloučit a vydat se na zpáteční cestu do Českých Budějovic. *Ludmila Cimlová*

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Ono se řekne, zatopený sklep!

Roman Tlapák, humanitární pracovník českobudějovické Charity, líčí, jaké obtíže Jihočechům působí povodně. A jak je důležité s lidmi být, aby se necítili na všechno sami.

Jaké konkrétní mimořádné události se na jihu Čech odehrávají?

Na jihu Čech bývají většího rozsahu povodně, případně vichřice. Za lidské tragédie menšího rozsahu se považují např. požár domu, nečekané úmrtí člena rodiny atd.

Jak rychle jste schopni zareagovat?

Když v roce 2012 najel autobus s lyžaři do stáda krav (na Českokrumlovsku), poskytovali jsme podporu lidem, kteří nebyli zranění a čekali na náhradní spoj. V havarovaném autobuse cestovalo přes padesát lidí, proto nás požádal psycholog Tomáš Adánek z Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje o výpomoc. **Kdy se Charita začíná angažovat do pomoci při povodních?**

Až když opadne voda. Když voda kulminuje, můžeme se připravovat, předběžně komunikovat s případnými dobrovolníky, dárci atd. Ale teprve ve chvíli, kdy se lidé mohou vrátit zpět

domů, můžeme udělat monitoring a sociální šetření – abychom věděli, co přesně obyvatelé postižených lokalit potřebují. A následně nabídneme účinnou pomoc přímo na míru.

Jaké následky má zatopení sklepa rodinného domu povodní?

Ono se řekne „zatopený sklep“. Ale v tom sklepě mohou být elektrické rozvody, kotel... Problémy způsobuje vztlínající vlhkost a plíseň. Podmáčení sklepních základů může následně pracovat s celou stavbou. Doteď pomáháme jedné rodině z Putimska, které zatopila povodeň v roce 2013 sklep. Dům začal pracovat, prohýbaly se stropy. Bylo třeba dům svázat, zbourat podlahy a vybudovat nové příčky.

Jak funguje spolupráce Charity s hasiči a dalšími pomáhajícími subjekty?

S Hasičským záchranným sborem Jihočeského kraje máme smluvně ošetřenu spolupráci. Jsme členy Panelu nestátních neziskových organizací Jihočeského kraje který se svolává při mimořádných událostech (téměř vždy povodně). Členové Panelu, kterými jsou Diecézní charita ČB, Český červený kříž, ADRA a další organizace, rozdělí postižené území tak, aby se po-

moc účinně dostala ke všem potřebným lidem.

Jak je Charita připravena na povodně?

Loni proběhlo školení našich zaměstnanců pro pomoc při mimořádných událostech. Všichni ředitelé charit z jihu Čech vědí, jak postupovat při přírodních katastrofách. Vyškolili jsme 30 pracovníků, kteří budou dělat prvotní monitoring a sociální šetření v postižených oblastech. Zároveň koordinátoři v našem Dobrovolnickém centru zpracovali postup, jak spolupracovat a vést dobrovolníky, kteří pomáhají např. při povodních. Nesmím zapomenout na dalších 30 zaměstnanců, kteří absolvovali kurz poskytování psychosociální pomoci lidem v krizi.

Co si představit pod pojmem psychosociální pomoc?

Obnáší to člověka vyslechnout, naslouchat jeho potřebám, pomoci mu zprostředkovat kontakty, informace... Je ujištěním, že není na náročnou situaci sám. Reakce lidí, kteří mají vytopený dům, bývá podobná, říkají: „Pojďte se podívat, co se nám stalo!“ Musí to s někým sdílet.

Co je pro vás nejtěžší?

Příběhy lidí, kteří si vzali hypotéku na koupi a vybavení domu, mají obrovské dluhy, do budování domu dali mnoho času, práce a energie. Přejde povodeň, která vše zničí. Zoufalství lidí mne nenechává klidným. Když si představím, že ti lidé budou všechno budovat znovu...

Jak vypadají zásoby humanitární pomoci?

V Budějovicích nám chybí pořádný sklad humanitární věci pro akutní pomoc lidem po povodních. Ten současný je malý, nevejde se do něj vše potřebné. Kdyby přišly velké záplavy, tak nemáme okamžitě k ruce dostatečný objem humanitární pomoci. *Věrka Michalicová*

Od dětí k dětem – sbírka pro děti ze sociálně slabých rodin

Od dětí k dětem – tak by se dala nazvat sbírka, kterou uspořádaly děti z mezinárodní školy v Hluboké nad Vltavou (Townshend International School) pro děti ze sociálně slabých rodin, kterým pomáhají charity českobudějovické diecéze.

Roxy, Alina a Weihao, za doprovodu Barbory Daňkové z vedení školy, věci slavnostně předaly zástupcům Diecézní charity České Budějovice. Přivezli pastelky, modelínu, sešity a další školní a výtvarné pomůcky, stolní hry a hračky, také dětské oblečení a další.

Následovalo setkání dětí s vedoucími pracovníky Diecézní charity Č. Budějovice – s Danou Bedlánovou z Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím a s Lucií Kolářovou z Poradny Eva pro ženy a dívky v nouzi. Roxy, Alina a Weihao se zajímali o to, kolika dětem Intervenční centrum a Poradna Eva pomáhají, jak se o nich rodiny s dětmi dozvědí. Také se ptali, jak ještě mohou pomoci, co by bylo ještě potřeba. Weihao, student z Číny, přispěl s milým nápadem, s pozváním, aby děti z charitních projektů přijely na návštěvu k nim do mezinárodní školy. Děkujeme všem žákům a studentům za krásné dary, které do sbírky věnovali a těšíme se, že se nám podaří uspořádat návštěvu Hluboké!

Věrka Michalicová

Maraton pro píseckou Charitu

První ročník charitativního maratonu se uskutečnil 7. května 2015 se na hřišti ZŠ Edvarda Beneše v Písku. Zúčastnili se jej nejen žáci základní školy a někteří učitelé, ale také kdokoliv z veřejnosti, kdo si chtěl zasportovat. Každý jednotlivec musel uběhnout (nebo ujít) alespoň 150m. Uběhnuté vzdálenosti se nakonec sečetly a dohromady měly dát maratonských 42km. Celkem se maratonu zúčastnilo 101 běžců, kteří dohromady uběhli neuvěřitelných 197km.

„Děkujeme ZŠ. E. Beneše, která se rozhodla podpořit přímo naše zařízení, a to vybranými potravinovými dary,“ řekla Lucie Kylbergerová, vedoucí Charitní poradny Oblastní charity Písek. Vstupenkou byla totiž masová konzerva. „Zásoby z podzimní Národní potravinové sbírky jsme již vyčerpali, nejčastěji jsme je darovali lidem bez domova, pro které často jiný druh trvanlivých potravin není vhodný,“ doplnila Lucie Kylbergerová.

Děkujeme všem, kteří se této akce zúčastnili a díky kterým se vybralo 119 masových konzerv pro lidi v nouzi. Lucie Kylbergerová

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Podzimní kurz přípravy na manželství

Od června do října jsou diáře kněží zaplněny termíny svateb. Každý, kdo vstupuje do manželství, se stará o to, aby právě svatební den byl co nejkrásnější, to je jistě důležité. Samozřejmě, že pro církevní sňatky je povinná příprava, tzv. poučení, jak to znávali naši prarodiče. A ukazuje se, že příprava na manželství je to podstatné, co může církev nabídnout právě dnes, kdy se ve velkém počtu manželství rozpadají. Ne že by příprava byla zárukou trvalosti svazku muže a ženy, ani svátost manželství neznamená automaticky, že se vztah podaří a bude trvat až do smrti. V každém případě je obojí cestou k dobrému cíli. Kolik dětí dnes pochází z rozbitých rodin, kolik jich nemá představu o tom, jak se dá dobře žít v úplné rodině. O to důležitější je předem vědět a o mnohém přemýšlet. Autem nakonec také nemůžeme vyrazit na silnici bez absolvování autoškoly, znalosti pravidel silničního provozu. Při současném stavu vozovek a při tom, kolik aut je na silnicích, by tak byla havárie přímo nevyhnutelná. K uzavření manželství při sňatku civilním stát od snoubenců nic podobného nepožaduje. Následky takové „manželské havárie“ však mívají hluboký dopad i přes generace. Nemůžeme ovšem zavírat oči před skutečností, že se rozpad manželství týká i lidí věřících. Ukazuje se, že žít kvalitní vztahy, především partnerské, považuje převážná část české populace za jednu z největších hodnot svého života. Není to ale samozřejmost, a tak dnes přibývají různé kurzy, které se zaměřují na vztahy, život v nich.

Církev má v tomto oboru letitou praxi a Diecézní centrum pro rodinu chce nabídnout proto přípravu na manželství v uceleném kurzu, který může absolvovat hned několik párů najednou. Z dosavadní práce center pro rodinu ostatních diecézí plyne, že příprava snoubenců ve skupině umožňuje nejen tolik potřebné předání informací, ale i živou debatu, a především rozvoj vztahů mezi páry, sdílení jejich zkušeností často i v oblasti víry. Výhodou následně je, že partneři v mladém manželství nezůstávají na své problémy sami, mohou si pomáhat, vznikají často i přátelství a prostředí, kde v budoucnu

i jejich děti najdou kamarády.

DCR chystá podzimní kurz přípravy na manželství s 6 setkáními, v kterých se zaměříme na následující témata: Biblické pojetí manželství, Komunikace, Konflikty a jejich řešení, Sexualita a rodičovství, Duchovní rozměr manželství, Manželský slib. Zájemci se mohou hlásit přímo na webových stránkách <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/2015/09>

Pro páry je možné přihlásit se jak na celý kurz, tak lze využít při přípravě na manželství ve farnostech některá témata, která doporučí duchovní. -ap-

Před dovolenou, aby to opravdu dovolená byla

Co všechno se musí nachystat, ukončit v práci, zařídit, vyprat, zabalit, nakoupit, objednat, předat...

Před dovolenou ono „musí“ neznamená člověku vůbec pěkně. Lidé si dnes stěžují na stres před dovolenou, kdy některé úkoly opravdu nepočkají. Stěžují si dokonce na dny po dovolené, kdy se musí prodírat úkoly, které na ně po dovolené čekají. Uvádí se, že doba po dovolené je nebezpečná, mohou v ní mít počátek dokonce i deprese. Někteří autoři zmiňují už samotnou dovolenou jako rizikové období. To vše jakoby nahrávalo workholickým tendencím: Tak raději žádnou dovolenou, raději poklidný, pravidelný, stejnoměrný výkon v práci... Ale to by teprve mohlo být nebezpečné.

Na celou záležitost dovolené se dá nahlédnout i z jiné stránky, totiž z pozitivní...

Máme volno a s ním možnost rozhodnout se, jak ho naplníme, jak volné dny, hodiny zpřijemníme sobě, své rodině. Kdyby dovolená nebyla, pomalu bychom v návalu práce ztratili schopnost naplnit čas kvalitou spojenou s radostí, což samozřejmě neznamená výkon. A tak nás v nejbližších dnech, než nastane dovolená,

čeká špetka snění, troška uvažování, jak to asi bude, a hodně společného hovoru v celé rodině o naší dovolené, o její variantě suché za sluníčka a mokré za deště, o variantě každého jejího účastníka od malých po velké. Když budeme vědět, co kdo má rád, jak si volný čas představuje a co v něm potřebuje, nestane se dovolená pro nás obdobím nepříjemným, kdy budeme nespokojeni, jak to už s námi někdy bývá. V každém případě je to také čas, kdy můžeme jednoduše být spolu, kdy můžeme být spolu i s naším Pánem – vždyť času o dovolené je pro všechno a všechny dost a není v ní místa pro spěch. V žalmu čteme: „Jen v Bohu, duše má, odpočívej, od něj přichází moje naděje“ (Ž 62,6). V Bibli tedy najdeme klíč k dobré dovolené, takže téma dovolené může patřit do našeho rozjímání i modlitby. Když půjdeme v takových úvahách o dovolené dál k svým nejbližším, můžeme se v ní stát sobě navzájem živou součástí volna - a to rozhodně neznamená, že vše půjde podle dětí nebo naopak podle rodičů s tím, aby už děti daly konečně pokoj a nechaly nás odpočinout. Bude to opravdové spočinutí, pokoj a radost.

Proč je ten volný čas o dovolené tak důležitý pro rodinu a vztahy v ní? Vybrali jsme velice jasnou formulaci z jednoho rozhovoru uznávané Jiřiny Prekopové. Její příklad je docela jednoduchý a my si ho sami můžeme převést na mnoho dalších situací, které právě o dnech volna společně prožíváme: „Rodiče dávají dětem hodnotovou orientaci, jsou jim vzorem. To je řečně ta rodičovská role. Kromě ochrany je toto hlavní. I ta ochrana poskytuje určitou orientaci, třeba když se dítěti řekne, že nemůže chodit na červenou. Ale oni si vzájemně pomáhají, když se jde na výlet nebo se hledají hřibky, tak jeden ty hřibky nese, střídají se, když je to těžké nebo se děti nosí, když už nemůžou, nebo někdo běží k zastávce, aby se šoferovi řeklo, ať počká. Takže to, co se tam odehrává ve vzájemné spolupráci a pomoci, tak to je užasně. Ale dítě nesmí být jen v rodině, musí mít svoje vlastní kluby a vlastní společnost.“

A na závěr zbývá dodat, že to samozřejmě neplatí jen pro rodiče, ale také pro prarodiče, kteří jsou právě o prázdninách v kurzu a mo-

Pokračování na 17. straně.

DCR

Pokračování z 16. strany.

hou se a mají podílet s vnoučaty na přípravě společného volna.

Přejeme všem rodinám i všem ostatním poklidný závěr školního roku, možnost načerpání sil tělesných i duchovních v letních dnech o dovolené. Ať se dovolená podaří a vybaví dobrými podněty spokojený život doma i další pracovní období.

*Za Diecézní centrum pro rodinu
Alena a Pavel Poláčkoví*

DCR připravuje...

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny s dětmi v termínu 16.-22. 8. 2015 na Hospodářském dvoře v Bohuslavicích. Celodenní stravování je zajištěné. Duchovně doprovází P. Gorazd z Kostelního Vydří a jáhen Pavel Poláček. Máme ještě poslední volná místa! Více informací a přihlášky na <http://www.dcr.bcb.cz/clanky/Dovolena-na-hospodarskem-dvore-1.html>

V případě dotazů nás kontaktujte na tel. 731 402 981.

Cykly večerních příprav pro snoubence v podzimním termínu. Příprava obsahuje témata: Biblický základ manželství, efektivní komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita, přijetí dětí, řešení neplodnosti, duchovní rozměr manželství, manželská smlouva a slib. Už je možné přihlásit se na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Podzimni-kurz-pripravy-na-manzelstvi.html>

Je ještě dost času, ale přesto... chystáme **výstavu fotografií** v měsíci říjnu se zahájením o Mezinárodním dnu seniorů. Sledujte podrobnosti na webových stránkách a v dalších číslech Setkání.

Podrobnější informace najdete na <http://www.dcr.bcb.cz>

Důležitá aktuální zpráva!

V roce 2015 slaví 21. června svůj den všichni tatínci.

Slaví se od roku 1910, kdy svátek všech otců vymysleli ve Spojených státech. Oslavuje se, že otcové nejen dokázali své potomky zplodit a přijmout, ale jsou jim vzorem a vychovávají tak další generaci.

Každý den je co oslavovat, ten den byste měli oslavovat se svými dětmi!

Děti by o tom měly vědět, dát tátovi dáreček a hlavně - tátové by měli se svými dětmi slavit svůj svátek společně.

S ikonami za Svatým otcem

V posledním květnovém týdnu se na pouť do Říma vydala skupinka věřících ze římskokatolické farnosti v Kašperských Horách. Doprovázel ji administrátor diecéze Mons. Adolf Pintíř, dále místní duchovní správce P. Tomas van Zavrel a trvalí jáhni Jiří Voráček a Jan Pečený. Nebyla to poutní výprava zcela běžná. Účastníci totiž vezli s sebou dva svaté obrazy – ikony, které požehnal papež František na generální audienci 27. května na náměstí sv. Petra. Jedná se o ikony Krista Pantokratora a Matky Boží, které na přání donátorů z místní farnosti vytvořil specializovaný malíř – ikonopisec Milan Lajčiak z Michalovců na východním Slovensku. Zvláštní význam má obraz Bohorodičky, který je kopií slavného římského obrazu Salus Populi Romani – Ochránčyně římského lidu. Římský originál, namalovaný na desce z cedrového dřeva, po staletí uchovávaný a uctíván v římské bazilice Santa Maria Maggiore (Panny Marie Sněžné), patří k typu obrazu Bohorodičky Hodegetria „Vůdkyně na cestách“. Znázorňuje polopostavu Panny Marie s žehnajícím Ježíškem v náručí, oděnou do purpurové červené tuniky a tmavě modrého pláště. Zbožná tradice tuto ikonu řadí k obrazům, které prý podle živé předlohy namaloval sám evangelista Lukáš. Ve skutečnosti by se mohlo jednat o obraz pozdní antické tradice, jehož počátky patrně sahají až do 6. století. Jeho dnešní vzhled je výsledkem přemaleb hlavně ze 13. století. Má se za to, že tento obraz byl svědkem důležité historické události pro nás Slovany, kdy v roce 867 byly na oltář římské baziliky Panny Marie Sněžné položeny bohoslužebné knihy soluňských bratří Cyrila a Metoděje a papež Hadrián II. tak oficiálně schválil užívání staroslověňštiny jako bohoslužebného jazyka. Ikona Salus Populi Romani se během staletí stala nejoblíbenějším mariánským obrazem římských papežů. O šíření kopií tohoto obrazu ve světě se od 16. století zasloužili především jezuité. Snad nejnámější je vyprávění o tom, že když roku 590, kdy v Římě řádila velká morová epidemie, uspořádal papež Řehoř Veliký procesí k bazilice a vyzvedl tam tento obraz. V tom okamžiku se nad Andělským hradem zjevil anděl, který zastrčil meč do pochvy a morová rána ustala. Z nejnovějších dějin ikony lze připomenout skutečnost, že papež Jan Pavel II. věnoval kopii tohoto obrazu mládeži, aby spolu s velkým křížem Madona Salus Populi Romani doprovázela Světové dny mládeže. Velkým ctitelem Matky Boží z chrámu Santa Maria Maggiore je i současný papež František. Před obrazem Salus Populi Romani se dlouze modlil hned po svém zvolení papežem, kopie tohoto obrazu se často objevuje při jeho bohoslužbách.

Myšlenka pořízení ikon a poutí Šumavanů do Říma vychází ze skutečnosti, že Kašperské Hory jsou stále živým poutním místem s poutním kostelem Panny Marie Sněžné, který zde byl v 19. století postaven podle římského příkladu baziliky Santa Maria Maggiore. Obě nové ikony pro Kašperské Hory, požehnané papežem Františkem, jsou duchovním a kulturním obohacením místa a okolního kraje. Místní farnosti i poutníkům budou připomínat úzkou spjatost naší církve s Římem a Svatým otcem. Putování na svatá místa přináší možnosti setkání s Bohem a lidmi, duchovní osvěžení i radost.

PhDr. Vladimír Horpeniak, Kašperské Hory

Noc kostelů na Klokotech

Klokotská setkání v rámci Noci kostelů opět potvrdila její nejdůležitější, sociokulturní rozměr. Značná část návštěvníků pocházejících z ryze sekulárního prostředí se při kontaktu s křesťanstvím k ničemu nezavazuje a je tudíž připravena vstřebet jeho důležité atributy. Tento fenomén jsme si oba dobře uvědomovali při své průvodcovské roli v kapli Panny Marie Růžencové. Výborná myšlenka umožnit příchozím zavzvonit si na zvon pomocí improvizovaného provazu umožnila návštěvníkům seznat, že zvon neplní pouze úlohu zvukového média, ale oplývá též nejvyšším duchovním posláním.

Matracová prohlídka je další skvělou myšlenkou, která přenáší obecně kontemplativní poležení si pod oblohou plnou hvězd pod kopuli nádherně zdobené kaple obohacené nejen krásnou štukovou výzdobou, ale též výjevy z Loretánských litaní. Návštěvníkovi na matraci tak bylo možno sdělit, že víra v Boha byla historicky spjata s životem víc, než si je naše převážně sekulární společnost ochotná připustit. Vypůjčíme-li si myšlenku P. Prokopa Brože, pak bychom se neměli nechat mýlit poetikou na kopuli zobrazených invokací, protože původní význam této modlitby je spíše prosebný. Lidé při mariánských setkáních často prosili Královnu nebes, aby podpořila vítězství dobra v jejich osobních

životech (při ohrožení morovými epidemiemi či hrozbě nízké úrody). Naše průvodcovské poslání nám při seznamování s historickými realitami pomohlo, abychom i my lépe pochopili tento historický aspekt křesťanství. Velký význam litanie je v Růžencové kapli podtržen prolutím s dalším důležitým elementem – růžencovou modlitbou. Papež Pius V. adoroval tuto modlitbu zavedením slavení památky Panny Marie Růžencové v den výročí vítězství bitvy u Lepanta r. 1571. Zde bylo vybojováno rozhodující vítězství nad islámem o vliv na evropském kontinentu. V tomto kontextu je třeba na Pia V. pohlížet též jako na vojevůdce. Byl to on, kdo vytvořil katolickou koalici, která zastavila námořní kolonizaci středomoří Osmanskou říší. V těchto myšlenkách spatřujeme nejdůležitější poslání klokotských setkání – neponižovat význam zvonu na akustické médium, nesnižovat úlohu vlivných církevních činitelů monotematickým spojováním jejich činnosti s církevními elementy a zohledňovat přesah vlivu Královny nebes Panny Marie do oblastí proseb o vítězství dobra v společenském životě. Pokud to tak pochopil alespoň jeden návštěvník Růžencové kaple pocházející ze sekulárního prostředí, tak považujeme naše průvodcovské poslání za prospěšné. *René a Marie Janouchovi (zkráceno)*

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Svatodušní obnova

Ve dnech 15.-17. května nás asi patnáct přijelo na Ktiš, abychom zde společně prožili svatodušní duchovní obnovu vedenou Markem Novákem. Někteří z nás si nedovedli dost dobře představit, jak bude vypadat duchovní obnova bez kněze, ale hned první Markova přednáška naše obavy rozptýlila. Byla o touze. Marek mluvil o žízni jako o prostředku získání milosti, o žízni, která nic nedává a nevytváří, ale naopak vše přijímá, a že je to právě naše soběstačnost, která hasí naši touhu po Bohu. Mluvil také o Ježíšově žízni po nás, že Ježíš touží po tom, aby nám mohl projevovat svou lásku.

V druhé přednášce jsme se dozvěděli něco o překážkách, které brání působení Ducha svatého, jako třeba neodpuštění, zranění, hřích nebo vlastní představy o nás. Když mluvil o hříchu, řekl Marek jednu krásnou myšlenku, a sice že Duch Boží nás usvědčuje z hříchu, ale nikdy ne tak, že by nás ponižoval.

Ve třetí a poslední promluvě se s námi Marek podělil o deset praktických rad, jak žít v Duchu – o to názornějších, že je přirovnal k posilování. O tomto desateru jsme pak ještě hovořili ve skupinkách a mezi body, které nejvíce zaujaly, patřilo: „*S trenérem se roste*

lépe“, „*Výsledek není vidět hned*“ a „*Nedívej se do zrcadla*.“

Kromě přednášek jsme zde prožívali společně chvíle ticha, večerní modlitbu chval, volejbal nebo utkání Kanada-Česko. Markovy promlu-

vy byly jedním velkým svědectvím o Božím působení, o setkání s Bohem. Myslím, že nás to všechny opravdu zaujalo a děkujeme Markovi za jeho odvahu a obrovskou otevřenost.

Kateřina Machulová

5. setkání animátorského kurzu

O víkendu 15.-17. 5. 2015 jsme prožili v Nové Cerekvi další setkání animátorů. V pátek večer jsme začali víkend (v počtu 25 lidí) přednáškou na téma *Vyznání víry*, kterou připravil P. Vojtěch Vágai. Každý večer a ráno byla společná modlitba, kterou vedl vždy jeden z animátorů.

V sobotu dopoledne proběhla přednáška P. Davida Henzla na téma *Exodus a Morální odpovědnost křesťana*. Odpoledne jsme zkoušeli praktický nácvik, jak vést rozhovor ve dvojicích nebo ve skupině. Večer, na svátek sv. Jana Nepomuckého, jsme se zúčastnili mše sv., kterou sloužil P. Roman Dvořák. Pro pobavení pak byla připravena zajímavá venkovní hra.

V neděli ráno jsme šli společně na farní mši do kostela. Po mši měl P. Roman Dvořák přednášku na téma *Svatost smíření, pomazání nemocných*. Po přednášce zodpověděl dotazy, které nás zajímaly.

Byl to velice vydařený víkend. Děkuji všem, kteří měli s přípravou a průběhem víkendu nějaké starosti a práci. Také bych chtěl poděkovat za bezvadné společenství, které pokaždé na tomto setkání utvoříme. Každý víkend je pro mě velmi obohacující, a proto se ho vždy rád zúčastním.

Tomáš Březina

Do 15ti – víkend pro náctileté

Jaký byl víkend na Ktiši? Že se ptáte. Přece ten nejlepší, jaký vůbec mohl být.

V pátek jsme dostali večeri a šli si zahrát míčové hry na hřiště. Když jsme se dostatečně vyřádili, sešli jsme se ve společenské místnosti a zahráli hru s názvem pružinky. Potom jsme se posadili tak, abychom na všechny viděli a zahráli další hru pro zasmání. Nakonec jsme se představili netradičním způsobem, a to takovým, že jsme si vzali provázek a říkali jsme informace o sobě ostatním do té doby, než jsme

jej celý namotali na prst. Večer byl zakončen společnou modlitbou v kapli, po níž jsme si dali si dobrou noc a hurá na kutě.

V sobotu nás probudil dosti hlasitý budíček. Ráno začalo modlitbou v kapli a nezapomněli jsme ani na snídani. Poté následovala „přednáška“, jestli je křesťanství IN či OUT. Shodli jsme se jednoznačně na tom, že je IN. Dopoledne jsme zakončili společnou mší svatou v kapli.

Pokračování na 19. straně.

ZVEME:

Jam.Days, 13.-16. července 2015 na DCŽM Ktiš

Mezinárodní hudebně-kreativní prázdninové setkání. Čekají vás workshopy, výlety, koncerty, modlitby a mnohé další.

DCM

Pokračování z 18. strany.

Zahráli jsme si frisbee, fotbal, vybíjenou a další míčové hry. Po dobrém obědě následovala siesta (u většiny ve sportovním duchu). Po sportu jsme se rozdělili do pětičlenných skupinek, v nichž jsme tvořili reklamy na křesťanství. O víkendu nebyla o sport nouze, protože následovala sportovní hra v lese. Přesto, že jsme byli rozděleni do skupinek, fandili jsme si všichni navzájem. Zkrátka a dobře jsme tvořili jeden velký kolektiv. Po hře jsme rozdělali oheň ze dřeva, které jsme společnými silami přinesli z lesa. K večeri jsme si opekli buřty a po večeri prezentovali výstupy ze skupinek - plakáty či scénky na téma křesťanství. Zahráli jsme si ještě nějaké hry, fotbal a šli na modlitbu. Dojedly jsme buřty od svačiny, připravili se do postele a usnuli.

V neděli jsme se probudili do posledního dne našeho pobytu tady na Ktiši. Prožili společnou mši. Podívali jsme se na fotky z celého víkendu a podle nich jsme měli vytvořit nějakou chvíli z modelíny, tak aby to vystihovalo, co jsme zde prožili. Nakonec jsme se sbalili, rozdělili si práci, uklidili a rozjeli jsme se zpátky do svých domovů.

Ale určitě se ještě někdy na Ktiš vrátíme, protože tu jsou moc fajn lidi a je to tady bezva.

Františka Žáková

ZVEME:

Pouť do Taizé: 22.-31. srpna 2015

Zveme mládež na společnou cestu do Taizé (Francie). Strávíme týden s komunitou bratří a dalšími mladými z celého světa. Cesta do Taizé je pozváním k hledání společenství s Bohem v modlitbě, zpěvu, tichu a rozjímání.

Více informací naleznete na našem webu
www.dcm.bcb.cz

Jindřichohradecká vikariátní pouť 2015

Po loňské pouti vikariátu Jindřichův Hradec k hrobu sv. paní Zdislavy do Jablonného v Podještědí a místu jejího života na hrad Lemberk spolu se zastávkou ve Staré Boleslavi byla letos zvolena trasa pouti po jihočeských místech - Římov, Vyšší Brod a Svatý Kámen.

V sobotu 6. června měly dva autobusy poutníků od Strmilova, Jindřichova Hradce, Nové Včelnice, Stráže n. Než., Třeboně, Suchdola n. Lužnicí, Chlumu a Českých Velenic první společnou zastávku v Římově, kde jindřichohradecký vikář P. Ivo Valášek, P. Jiří Špiřík a P. Maxmilián Petr Koutský, CFSSS sloužili mši sv. s texty svátku Navštívení Panny Marie. Na konci bohoslužby P. Maxmilián seznámil účastníky s historií proslaveného místa. Byl čas se ještě ztišit v krásných ambitech a přednést své modlitby Panně Marii s Ježíškem v loretánské chýši...

Následovala cesta do Vyššího Brodu, kde nás přivítal P. Justin Berka, Ocist., převor komunity cisterciáků. Z horka jsme se přesunuli do chladivého prostředí kostela a vyslechli, co obnáší život dnešního mnicha v klášteře, a jak se stalo, že zde stojí již 756 let krásný gotický klášter... Mladý průvodce, student František K., nás

provedl kostelem přes kůr do jídelny - nyní upravené na galerii obrazů, teologického a filosofického sálu překrásné historické knihovny se 70 tisíci svazky knih. Velkým zážitkem byla návštěva výstavy uměleckých obrazů a soch z doby gotické včetně vzácného obrazu Madony od Mistra vyšebrodského oltáře.

Svatý Kámen se nám představil ve vší kráse, protože bylo jasné slunečné počasí. Kostel Panny Marie Sněžné byl pro nás otevřen a většina z nás směla poprvé vstoupit do zrekonstruovaného chrámu. Ten měl po válce velmi pohnutou historii a ocitnul se téměř v troskách. Zaslouhou kněze P. Jana Toupalíka a dobrodinců z Rakouska znovu povstal ve své kráse a poutní místo znovu ožilo...

Zde jsme zazpívali mariánské písně, loretánské litanie a z úst P. Valáška k nám zazněla slova otce kardinála Meisnera o Panně Marii. Pozdravili jsme ji modlitbou desátků růžence.

Překvapila nás kaple Panny Marie Sněžné se dvěma obrovskými kameny, kde se podle legendy v 15. století zjevila Matka Boží malým dětem.

Nakonec se u pramene s léčivou vodou mohl každý osvěžit a nést domů vděčnost za dar dne prožitého pod ochranou Panny Marie k slávě Boží...

B.E. (foto Marie Košinová)

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Oslava svátku sv. Jana Nepomuckého v Chlumu u Třeboně

V podvečer 15. května farnost Chlum u Třeboně uspořádala pro veřejnost trochu netradiční oslavu svátku českého světce Jana Nepomuckého. Přiblížili jsme divákům životní dráhu Jana Nepomuckého, historický kontext doby, v níž žil, spor mezi arcibiskupem Janem z Jenštejna a králem Václavem IV., jehož byl sv. Jan Nepomucký obětí. Hlavní postavy (viz obrázek) ztvárnily dobrovolníci. Seznámili jsme přítomné s atributy světce, s historií uměleckého ztvárnění, s postupem restaurátorských prací na naší chlumecké soše za účasti jednoho z restaurátorů, pana Michala Vindušky, pokusili jsme se formulovat odkaz sv. Jana pro dnešní společnost a vzpomněli na všechny, kteří ztratili svůj život ve vodě - oběti neštěstí, povodní a na současné uprchlíky, kteří tonou v tisících ve vlnách Středozezemního moře.

Jan Nepomucký, svědomitý a vzdělaný člověk, který hájil pravdu, svobodu, právo, střeží desítky tisíc mostů, nejen v Evropě, ale též v Americe nebo třeba i Japonsku. Tisíce mostů, díky nimž nemůžeme utonout. Krom jiného náš pohled na něj může vybízet ke stavění mostů mezi sebou navzájem, mezi národy a mezi kontinenty. *Jitka Válková, farnost Chlum u Tř.*

Ze Sušice jsme vyrazili chválit Pána do Prahy

Trošku zvláštní spojení, že. Však moderátor této akce také v úvodu uvedl, že v Praze patří oblast víry spíše do osobní než veřejné sféry života. Lidé o své víře nemluví a neprezentují se jako křesťané. Právě proto v něm a ostatních uzrála myšlenka uspořádat nějakou akci, aby se lidé víry mohli dotknout. Z bláznivé myšlenky se stala realita. Spousta odpracovaných hodin a mnoho dobrovolníků, ale akce „Dny víry“ najednou byla zde. Je to Boží dílo, celou dobu jakoby nám Pán vál do plachet, řekl. My jsme s P. Tomášem van Zvřelem vyrazili na vyvrcholení, koncert zpěváka Martina Smitha, věnovaný obrácení Prahy. Tento drobný zpěvák, jehož doporučuji poslechnout na Youtube, byl výborný, roztančil celou Lucernu, občas se i skákalo nebo naopak tiše stálo a jen naše srdce chválilo Pána mezi laserovými paprsky uprostřed obrovského sálu. Jen vedro bylo hrozné, Lucerna je stará, neklimatizovaná. Z návštěvnosti měli organizátoři strach, pozvat si světovou „celebritu“ není levné. Přišli převážně mladí, ale také střední, stejně nadšená generace. Pořadatelé nabízel koncert těm, pro které by cesta do kostela byla příliš daleka jejich životu. Nejvíce se ale určitě zúčastnilo katolíků z celé republiky. Předkapely byly Adonai a Jedním srdcem. Krásná byla i procházka podvečerní a pak i večerní Prahou.

Jiřina Panušková

Zlatá Mariánská

Jak víme z historických pramenů, vznik mariánských pobožností můžeme datovat květnem 1784 v Itálii, i když zde byly zaznamenány soukromé projevy mariánské úcty nejspíše již od r. 1739. V r. 1915 pak papež Benedikt XV. tyto pobožnosti spojil s modlitbami za mír. V r. 1932 papež Pius XII. věřící vyzval k modlitbám za mír mezi národy a v době 2. světové války pak výzvu opakoval.

Netřeba v současné době, kdy se znovu s obavami vyzývá k modlitbám za mír v celém světě, pátrat po datu, kdy v kterém kostele, či vesnické kapliče, započaly ty krásné podvečerní májové pobožnosti se vzdáním úcty Matce Boží, Panně Marii. Pod ochranu Tvou se utíkáme...

Věřící v kostele sv. Prokopa na Starém Městě se pravidelně scházejí téměř tři desetiletí, kdy tuto tradici v nejstarším kostele jihočeské metropole založil a více než dvacet let vedl pan děkan Lála, na kterého farníci dodnes s povděkem vzpomínají. V posledních letech v této tradici vždy o první a poslední májové pokračuje pan děkan Mareš a v ostatních dnech se zde střídají ostatní duchovní. Každý z nich přinese zpravidla své vlastní téma.

Od první letošní májové jsem si kladl otázku, jak nazvat tuto stať, abych se neopakoval, vždyť patřím ke kmenovým návštěvníkům. Až při jedné z posledních promluv, kterou měl P. Josef Prokeš a zamýšlel se nad vybranými invokacemi z loretánských litaní, vybral „Dome zlatý“. Připomněl pak, že právě tento ušlechtilý kov, kterým se oceňuje majetkové bohatství v ci-

Pokračování na 21. straně.

PERSONALIA

UKONČENÍ JÁHENSKE SLUŽBY V DIECÉZI

Doc. ThDr. PhDr. MUDr. Max Jaroslav Kašparů, Ph.D., trvalý jáhen, byl k 31. 5. 2015 odvolán z jáhenské služby ve farnostech Pelhřimov, Chvojnov, Vyskytná a Zachotín, vše vikariát Pelhřimov. Propouštěcím listem administrátora českobudějovické diecéze ze dne 6. 5. 2015 byl na základě vlastní žádosti s účinností k inkardinaci do Apoštolského exarchátu řeckokatolické církve v ČR exkardinován z českobudějovické diecéze.

Na základě inkardinčního dekretu Mons. ThDr. Ladislava Hučka byl doc. ThDr. PhDr. MUDr. Max Jaroslav Kašparů, Ph.D. inkardinován do Apoštolského exarchátu řeckokatolické církve v ČR.

Upřímně mu děkujeme za jeho téměř 25 let obětavé jáhenské služby v českobudějovické diecézi.

ZIVOTNÍ JUBILEA

P. Mgr. Tomáš Hajda oslaví 25. června 2015 své čtyřicáté narozeniny.

Ing. Karel Faber, trvalý jáhen, oslaví 10. července 2015 své osmdesáté narozeniny.

Oběma jubilantům upřímně blahopřejeme.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

25. června 2015 oslaví desáté výročí kněžského svěcení:

P. Mgr. Tomáš Hajda, P. Roman Dvořák.

30. června 2015 oslaví třicáté výročí kněžského svěcení:

P. Mgr. Pavel Liška, P. Mgr. Josef František Ptáček, SDB, P. Bohuslav Švehla, P. Vendelín Zboroň. A také **Mons. ThLic. ICLic. Karel Plavec, Th.D.**, původně kněz naší diecéze, nyní působící v plzeňské diecézi.

21. června 2015 oslaví čtyřicáté výročí kněžského svěcení:

Mons. Jiří Padour, OFMCap., emeritní biskup.

27. června 2015 oslaví padesáté výročí kněžského svěcení:

P. Jiří Cihelna, výpomocný duchovní v Mladé Vožici.

26. června 2015 oslaví šedesáté výročí kněžského svěcení:

P. Rudolf Vošický, Charitní domov Stará Boleslav.

K výročí kněžského svěcení všem kněžím upřímně blahopřejeme. -acebb-

Pokračování z 20. strany.

vilním světě, je v duchovním rozměru příměrem pro lesk, který se od něj odráží při dopadu světla. Nejde tedy jen o běžný odraz světelného paprsku, ale o jeho zažehnutí do zlaté barvy... A právě touto září je pro nás i Panna Maria... Ať nás její paprsek nadále ozařuje po další dny života, ať nás vede v každé době temnoty, kterou se musíme neustále prodírat.

František Růžička (redakčně zkráceno)

Oznamujeme, že v sobotu 27. června 2015 v 9.30 hod. přijme jáhen **Mgr. Ing. Pavel Němec, DIS.** v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše z rukou diecézního biskupa Mons. Vlastimila Kročila

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ

Srdečně zveme kněze a jáhny k této slavnosti.

Oznamujeme, že v sobotu 18. července 2015 v 9.30 hod. přijme **Mgr. František Žák** v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše z rukou diecézního biskupa Mons. Vlastimila Kročila

JÁHENSKE SVĚCENÍ

Srdečně zveme kněze a jáhny k této slavnosti.

KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA UK V PRAZE

Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze vyhlašuje

2. kolo přijímacího řízení ke studiu pro ak. rok 2015/2016.

Zájemci o studium na KT UK v Praze, kteří chtějí začít studium v akademickém roce 2015/2016, **mohou podat přihlášku do 17. srpna 2015.**

NABÍZENÉ STUDIJNÍ OBORY:

* Katolická teologie (magisterské studium, prezenční, 5 let)

* Teologické nauky (bakalářské studium, kombinované, 4 roky)

* Teologické nauky (navazující magisterské studium, kombinované, 2 roky)

* Aplikovaná etika (navazující magisterské studium, kombinované, 2 roky)

* Dějiny křesťanského umění (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)

* Dějiny křesťanského umění (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky)

* Dějiny evropské kultury (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)

* Dějiny evropské kultury (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky).

Podrobnosti týkající se přijímacího řízení a ostatní informace o studiu na KTF UK jsou k dispozici na www.ktf.cuni.cz.

ThLic. Prokop Brož, Th.D., děkan

Katolická teologická fakulta
Univerzity Karlovy v Praze
Thákurova 3

CZ-160 00 Praha 6,

tel: (+420) 220 181 583;

fax: (+420) 220 181 234;

e-mail: pr@ktf.cuni.cz

<http://www.ktf.cuni.cz/>

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Henri Sanson - Spiritualita třetího věku

Tři úvahy francouzského jezuita o tom, co přináší poslední etapa lidského života a nad čím nás nutí se zamýšlet. Autor vychází jak z bohatých životních zkušeností, tak i z pohledu křesťanské víry. Proto se nezabývá jen životním bilancováním, ale odvažuje se mluvit otevřeně o posledních věcech člověka a životě po smrti.

Jde o přístupně napsanou publikaci, která osloví především seniory, ale s nimi i všechny ty, kteří je duchovně doprovázejí nebo jen lidsky sdílejí jejich hledání smyslu a naděje.

brož., 68 str., 119 Kč

Ján Košturiak - O podnikání s nadhledem

Ján Košturiak svou knihou oslovuje nejen podnikatele a manažery, ale i každého, kdo se zamýšlí nad smyslem života a nad tím, co se děje v dnešní rozporuplné a rychlé době. Autor knihy analyzuje svým typickým úžasným způsobem svět podnikání, jeho pravidel, analyzuje maličkosti, ale i koncepční otázky života a určitě má potenciál pro změnu v myšlení každého čtenáře.

brož., 159 str., 239 Kč

Veronika Katarína Barátová - Není anděl jako anděl

Tato knížka chce přispět k rozlišení v oblasti andělského fenoménu, který je pro dnešního člověka velmi přitažlivý.

Je určená především křesťanům, aby ve světle Písma a katolického učení mohli rozlišovat, zda jde o Boží anděly, nebo ne. Kniha je vhodná i pro čtenáře bez teologického, nebo hlubšího náboženského vzdělání. Autorka také reaguje na některé andělské bestselery na knižním trhu.

brož., 131 str., 139 Kč

Antonio Maria Sicari - Charisma Terezie z Avily

Kniha vypráví o duchovním zranění Terezie od Ježíše a jejím charisma kontemplativní modlitby, která neznamená útek od světa, ale přináší velké plody pro církve a svět.

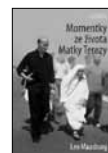
brož., 384 s., 350 Kč

Leo Maasburg - Momentky ze života Matky Terezy

Rakouský kněz Leo Maasburg s jemným humorem vypráví, jak se stal po boku Matky Terezy „skutečným misionářem“. Léta s ní úzce spolupracoval, pomáhal jí jako kněz a tlumočník na několika zahraničních misích. Autor vypráví všechno z první ruky, proto se i znalý čtenář dozví o Matce Tereze spoustu nových věcí.

brož., 176 s., 259 Kč

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci a prázdnin).

* **K Modlitbě rodin** se můžete připojit každou neděli v 18.00 (mimo školní prázdniny). Můžete se jí však zúčastnit i aktivně přímo u nás ve studiu. Vítejte každou rodinu, která by se chtěla do této služby zapojit a bydlí v dosahu česko-budějovického studia Jan Neumann, odkud tuto modlitbu v přímém přenosu nově vysíláme. Bližší informace získáte na e-mailu jan@proglas.cz nebo na telefonním čísle 511 118 881. Těšíme se na spolupráci!

* **Kafemlýnek**, pravidelný pořad pro maminky s dětmi, prarodiče, učitele nebo vychovatele, zachytíte každé úterý od 9.30. Všechny redaktorky relace - Adriana Růžičková, Ivana Horáková, Irena Kintrová - zvou ke společnému Setkání před prázdninami 23. 6. Na téma O rodině se těšte 30. 6. Představíme myšlenkovou koncepci „sociální dělohy“ rodinných poradců Václava Chvály a Ludmily Trapkové podle knižního titulu Muž a žena v rodině z nakladatelství Vyšehrad. A pozveme vás k povídání o říjnové biskupské synodě věnované právě tématu rodina. Rozhovor připravuje Kateřina Brichčínová s Jindřichem Šrajjerem, který nám v Kafemlýnku o loňských prázdninách přednášel o etice manželství a rodiny. 7. 7. začíná Prázdninová škola výchovy. Na letošní prázdniny až do 25. 8. jsme opět připravili školu pro rodiče, v jejímž rámci se budeme věnovat výchově dětí v rodině. Uslyšíme záznam vzdělávacího cyklu z roku 2001 s docentem Rudolfem Smahalem. Kromě toho přidáme i letní pozvánky na akce a také soutěž o knížky pro odpočinek i dlouhou chvíli. 14. 7. mimořádně opakujeme pořad nazvaný Přechodná pěstounská péče. Každému dítěti je nejlíp v milující laskavé náručí. Jakou šanci na objetí mají miminka, která jejich biologičtí rodiče odložili a ta se zatím nedostala do náhradní rodiny? Jedna z forem pomoci v takovém případě je raná pěstounská péče na přechodnou dobu. O těžkotech i radostech takového opatrování pohovoří otec sedmi vlastních dětí a čtyř „pěstovaných“ a posléze předaných miminek Pavel Rakouš z Prahy.

* **Barvínek** nabízí zábavu i poučení pro děti a mládež, a to každé úterý od 16.00 nebo v repríze v sobotu od 9.30. Červnový magazín nahlédne 23.6. Ohlédneme se za misijní poutí dětí, navštívíme další ze sta českých nej, poslechneme si CD Scholichy z Mistřína a naučíme se další deskovou hru. 30. 6. máme téma Zvonek zvoní, škola končí, po schodech se běží... Školní rok 2014/15 bude brzy za námi, a proto se s ním rozloučíme a radostně přivítáme prázdniny.

* Relace **Živě z Prahy** nabídne v pátek 26. 6. rozhovor a zamyšlení O životním putování. Od 9.30 si redaktorka Jana Beránková pozve k mikrofonu Jindřicha Miklase. Host povypráví o cestování a poutích, které jsou pro něj nejen prací, ale i životním posláním.

* Magazín **Oktáva**, vyladěný na klasičtější hudbu, nabízíme k poslechu každý pátek od 16.55 nebo následující středu od 0.05. O interpretaci díla Hildegardy von Bingen bude s Alexandrou Polarczyk hovořit 3. 7. Terezie Breindlová. 10. 7. odvysíláme první díl dvoudílného cyklu Varhanní tvorba J. S. Bacha, který pro Radio Proglas připravuje muzikoložka Jana Slimáčková. Velikánovi evropského baroka se věnujeme také proto, abychom připomněli 330 let od jeho narození. 24. 7. pozveme na festival konaný pod širým nebem. Dění 17. Mezinárodního hudebního festivalu Petra Dvorského v Jaroměřicích nad Rokytnou přiblíží Miroslav Stehlík z pořadující agentury.

* Redaktor ostravského Studia Hedvika Antonín Žolnerčík se vypraví s mikrofonem do **Charitního zařízení Mravenček** v Opavě, aby vám zprostředkoval jeho zaměření, aktivity i celkovou atmosféru. Hovořit bude s jeho zástupci - Janou Konopkovou, Lucíí Grodovou a Ivmem Mludkem. Reportáž zachytíte ve čtvrtek 16. 7. od 22.00.

-js-

Zveme všechny,
kdo se chcete s námi modlit za své děti,
a za všechny děti, které to potřebují,
za naše rodiny a farnosti k účasti na

„Modlitebním triduu Modliteb matek“ na Klokotech,

ve kterém se spojujeme s matkami
z celého světa.

- v pátek 26. 6. v 15.45 hod. v **Emauzích** odprošujeme Pána za naše vlastní hříchy, po mši sv. se můžeme připojit k tiché adoraci nebo venkovní křížové cestě
- v sobotu 27. 6. v 15.45 hod. v **Emauzích** se modlíme za ty, kteří ubližují nám a našim dětem; po mši sv. krátká adorace
- v neděli 28. 6. v 15 hod. v **kostele Nanebevzetí Panny Marie na Klokotech** budeme chválit Pána a děkovat mu za vše, co udělal v životě našem i v životě našich dětí.

Dobrá Voda u Sušice oslavuje celé léto

Tento rok slaví Dobrá Voda u Sušice hned několik výročí - 1070 let od narození sv. Vintíře, 980 let od úmrtí sv. Vintíře v poustevně Březníku u Dobré Vody a zároveň 280 výročí založení farnosti. „Rozhodli jsme se takovou výjimečnou událost důstojně oslavit,“ říká administrátor farnosti P. Tomas van Zavrel a dodává: „Sv. Vintíř spojoval lidi a v tomto duchu se ponese i nastávající oslavy. Proto jsme pozvali nejrůznější lidi, a to jak praktikující křesťany, tak i lidi hledající, aby se zapojili do jejich příprav. Tím se staneme skutečným spojovacím článkem a znamením společenství, jak nás to Pán Ježíš učí.“

V plánu je bohatý program s duchovními, vzdělávacími, sportovními, zábavními a kulturními prvky. Od 13. června do 29. srpna čeká návštěvníky něco každou sobotu. Program připravil spolek Šumavské cesty a je do něj zapojeno mnoho dobrovolníků. Kurátorka Zuzana Jonová přichystala pro muzeum Šumavy – Dobrá Voda zajímavou jubilejní výstavu s názvem *Sv. Vintíř – stavitel mostů*. Ing. Václav Volenc koordinuje téměř každodenní komentované prohlídky kostela sv. Vintíře, který každé léto přiláká 1000 návštěvníků pro svůj neobvyklý interiér skleněných artefaktů. Od křížové cesty přes retabulum, menzu, ambon, sochu sv. Vintíře až po Betlém ho vytvořila sklářská výtvarnice Vladěna Tesařová. Část interiéru byla financována z fondů EU. Celé jubilejní léto je ohraničeno dvěma duchovními pilíři: jarní poutí 7. června 2015 a patrocinem 11. října 2015. Jarní pouť bude celebrovat břevnovský převor Prokop Siostrzonek, OSB z benediktinského arcipopatství sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze, kde se nachází ostatky sv. Vintíře, jehož duchovní život započal v bavorském Niederalteichu. „Sv. Vintíře lze nazvat skutečným Evropanem,“ říká P. Tomas van Zavrel a dodává: „Nenechal se omezovat státními hranicemi a kulturami. Považuje se proto za patrona příhraniční spolupráce. Z tohoto důvodu jsme na říjnové patrocinium pozvali opata Mariana z benediktinského opatství sv. Mořice v Niederalteichu, a velmi nás potěšilo, že naše pozvání přijal.“

Doufáme, že Dobrovodské léto obohatí všechny – pořadatele, Šumaváky, kteří viděli kostel vstávat z ruin, a návštěvníky, kteří se sem sjíždějí. Moc bychom si to přáli. *Helena Pekárková*

1. ČERVENCOVÁ SOBOTA NA KLOKOTECH

4. července 2015

s Mikulášem Selvekem, OPraem.

z premonstrátského kláštera Milevsko

Maria a eucharistie

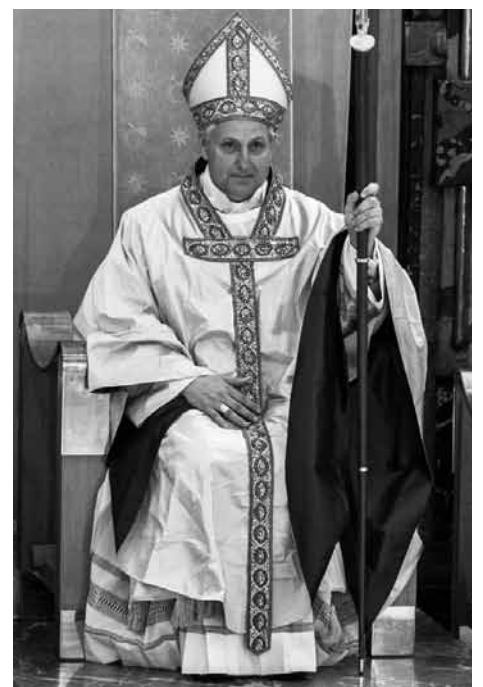
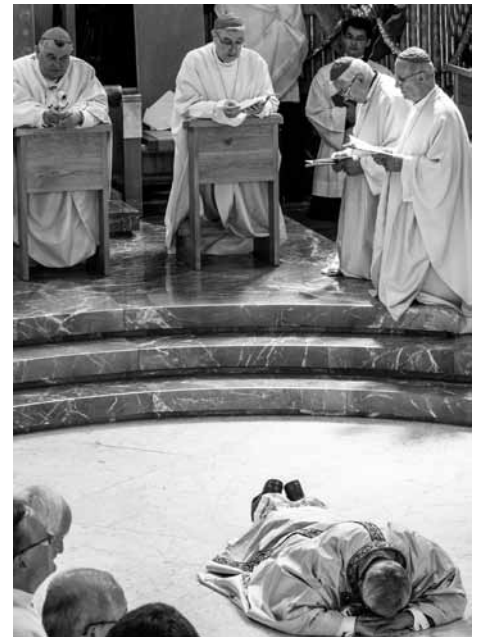
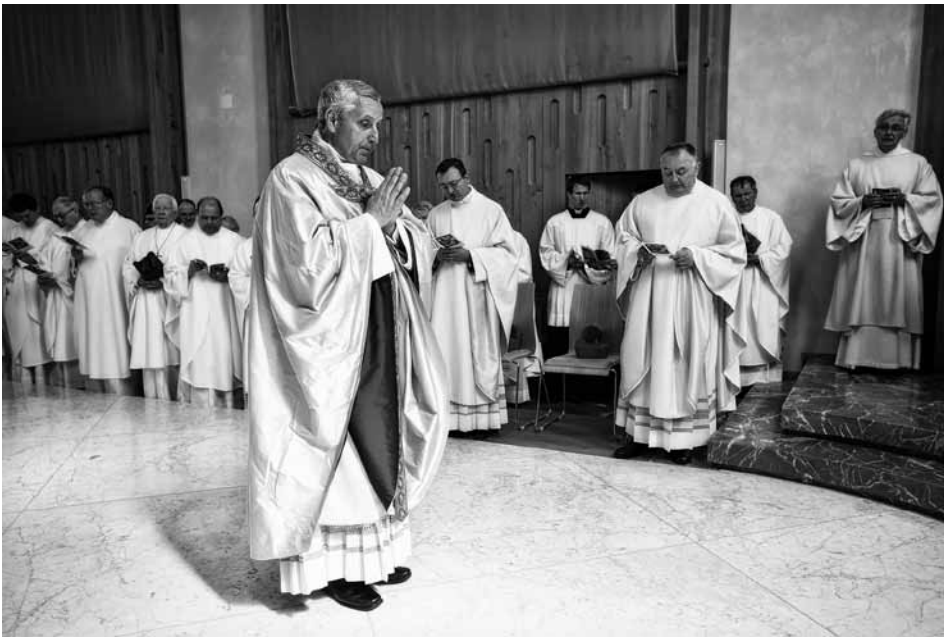
16.00 modlitba Klokotských zpívaných hodin

16.30 růženc a svátost smíření

17.00 mše sv.

Poté - svátostné požehnání a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda

Biskupské svěcení Mons. Vlastimila Kročila

Autoři fotografií z biskupského svěcení: Roman Albrecht, Jitka Marková, Člověk a víra

Misionáři obláti

NAŠE JMÉNO

Jsme řeholní společenství římskokatolické církve, jehož oficiální název zní *Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné*. Býváme označováni jako misionáři obláti nebo jednoduše obláti. Naše jméno má původ v latině: „oblatus“ znamená darovaný, obětovaný, zasvěcený. Vzorem našeho života víry a apoštolátu je Panna Maria, která přijala Krista, aby jej mohla darovat světu, jehož je on sám nadějí.

KDO JSME?

Jsme misionáři. Počátky našeho misijního řeholního společenství spadají do období před 200 lety, přesněji 25. ledna 1816, kdy P. Evžen de Mazenod, francouzský kněz a pozdější marseillský biskup, a jeho čtyři společníci začali na jihofrancouzském venkově hlásat lidové misie v provensálsčině.

TROCHA ČISEL

Je nás celkem 3800: mladí i starší, obláti ve formaci, kněží, bratři. Z celkového počtu je 520 mladých oblátů, kteří složili první sliby a procházejí první formací. Pokud jde o mladé, prvenství drží Afrika s více než 180 oblátů s časnými sliby. Jsme zastoupeni v cca 65 zemích pěti kontinentů. Výhonek, který vyrašil v Aix-en-Provence, přinesl své plody: je nás přes 830 v Africe, 980 v Evropě, 770 v Asii, 450 v Latinské Americe, 450 v Kanadě a 270 v USA.

CO DĚLÁME?

Tak trochu všechno. Papež Pius XI. nás dokonce nazval „specialisty na nejtěžší misie“. Stačilo, aby biskupové přišli za naším zakladatelem, řekli: „Nemám nikoho“ - a on poslal dva či tři muže, kam bylo třeba. To trvá dodnes. Jde tu o zapálení, o misijní netrpělivost.

Už v r. 1841 tak obláti opustili Francii a založili misijní domy v Anglii, v Kanadě, kde hlásali evangelium přistěhovalcům i domorodému obyvatelstvu. V dalších letech vyslal sv. Evžen obláti do USA, na Ceylon, do Jižní Afriky... Naše poslední misie? Guinea Bissau poblíž naší misijní stanice v Senegal, lidové čtvrti Marseille, Štrasburku nebo v Cadixu, Rusko, Čína, Kuba, Turkmenistán, Bělorusko a Ukrajina.

BLÍZKOST

„Jelikož jsou obláti velmi blízcí lidem, se kterými pracují, mají neustále na zřeteli jejich očekávání a hodnoty jim vlastní.“ (Konstituce č. 8) „Blízcí, blízkost“ - to jsou slova, která lidé často užívají, když o nás mluví. Nejsme příliš složití či komplikovaní, jsme blízcí. Otec de Mazenod měl velké srdce, schopnost milovat - a něco z toho jsme po něm snad podědili i my.

POČÁTKY OBLÁTŮ V ČESKU

V r. 1895 přišli obláti do Německa, odkud v r. 1911 v Čechách založili klášter ve Varnsdorfu. Na Moravě se usadili o rok později ve Fryšavě. Následovaly domy v Újezdu Sv. Kříže (u Domažlic), v Teplé (u Lovosic), v Chebu, na poutním místě Stará Voda na Bruntálsku, v jihočeském Kájově, v Ústí n. Labem a v Brně. Z uvedených míst je patrné, že obláti u nás pracovali především s německy mluvícím obyvatelstvem na národnostně smíšeném území.

Zleva: P. Jiří Můčka, P. Vlastimil Kadlec, biskup František Radkovský a P. Martin Sedloň.

K zániku československé oblátské provincie přispěla nacistická okupace, odsun Němců z poválečného Československa a komunistický převrat r. 1948 s následnou likvidací církve. Obláti působící na našem území stáli u zrodu rakouské provincie. Poslední český provinciál oblátů, P. Václav Straka, zemřel v roce 1970.

A DNES?

Naše novodobá historie začíná krátce po sametové revoluci. S pomocí rakouských a polských spolubratří obnovil oblátskou činnost v Česku o. Zdeněk Čížkovský, který působil v Jižní Africe u kmene Zulu. R. 1991 založil řeholní dům v Kroměříži a o tři roky později, kdy naše řady posílili dva misionáři z Rakouska a Polska, přebíráme do správy i jihočeské poutní místo Tábor-Klokoty. V českobudějovické diecézi působil obláti i v Českých Velenicích a přilehlých farnostech, kde udržovali kontakt se spolubratry z Gmündu. Postupně vyrostli první „domorodí“ obláti, a tak mladé řeholní společenství vysílá pár členů i na zahraniční misie.

Dnes v ČR působíme na dvou místech. V Táboře-Klokotech se staráme o farnost a poutní místo. Klokoty jsou centrem naší pomoci misiím. Zde působí asistentka oblátského Mariánského misijního díla (MMD), které podporuje naše projekty na misijních územích celého světa. Oblátský dům a svěšená farnost jsou místem setkání asociovaných laiků, kteří v životním stavu sobě vlastním žijí naše charisma a podílí se na našem apoštolátu a službě.

Kromě toho působíme od r. 2005 (s krátkou přestávkou) také v plzeňské diecézi. Tam jsou naším „hlavním stanem“ Plasy a Manětín. Kromě farní pastorace, která zde má sama o sobě misijní náboj, udržují tři spolubratři kontakt s romskou komunitou v Dobré Vodě, pořádají duchovní obnovy pro laiky, řeholníky, pracovníky Charity, konají přednáškovou činnost... Významnou část našeho tamního apoštolátu představuje pastorace mládeže a povolání. Kolem oblátské komunity se vytvořila skupina mládeže, která si říká OMIGang a která se výrazně podílí na oblátském apoštolátu.

KOMUNITA VTĚLENÉHO SLOVA

Své místo v našem komunitním životě a službě má *Komunita Vtěleného Slova*. V r. 2012 vzniklo společenství mladých mužů - studentů i pracujících -, kteří se rozhodli společně žít evangelium ve všednosti obyčejného života. Společně s oblátů v Plasích bydlí, pracují, modlí se, studují... KVS se podílí na diecézní pastoraci mládeže, pořádá Večery chval, animuje eucharistie pro rodiny s dětmi...

My, obláti v České republice, patříme dnes společně s německými a rakouskými spolubratry do Středoevropské oblátské provincie.

Tak to bychom byli ve zkratce my! Nejsme specialisty na velké věci, snad dokážeme být jen trochu blízcí, ale ve svém životě a službě se setkáváme s novými situacemi a otázkami - jak uvnitř našeho řeholního společenství, tak okolo nás v každodenním životě - a snažíme se na ně nalézat nové evangelní odpovědi.

Více se dočtete na www.oblati.cz

Vaše klokotská komunita oblátů
(redakčně zkráceno)

www.rehole.bcb.cz